

**ZAKŁAD PROJEKTOWO-BUDOWLANY
PRACOWNIA PROJEKTOWO-STUDIALNA
EKO-PLAN
ul. Braci Wieniawskich 1/244
20-844 Lublin**

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr
Rady Gminy Kraśnik
z dnia

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY
KRAŚNIK**

Tekst ujednociony

Uwzględniający treść Studium przyjętego uchwałą Nr III/15/2002 Rady Gminy Kraśnik z dnia 30 grudnia 2002 ze zmianami wprowadzonymi:

- uchwałą Nr XXXV/170/2009 Rady Gminy Kraśnik z dnia 20 listopada 2009 r.,*
- uchwałą Nr III/21/2010 Rady Gminy Kraśnik z dnia 29 grudnia 2010 r.,*
- uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.*
- uchwałą Nr XLVI/247/2014 Rady Gminy Kraśnik z dnia 10 października 2014 r.*
- uchwałą Nr Rady Gminy Kraśnik z dnia r.*

Zlecniodawca: Gmina Kraśnik

Główny projektant:

mgr inż. Marek Kozłowski
OIU W-wa nr WA-093

Kierownik Pracowni:
mgr inż. Marek Kozłowski

Uchwała Nr XXIII/124/2012
Rady Gminy Kraśnik
z dnia 26 października 2012 roku

w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 12 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., Nr 0, poz. 647) oraz uchwały Nr XLVI/236/2010 Rady Gminy Kraśnik z dnia 22 października 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kraśnik, zmienionej Uchwałą Nr IV/32/2011 Rady Gminy Kraśnik z dnia 28 stycznia 2011r. zmieniającą uchwałę Nr XLVI/236/2010 z dnia 22 października 2010 r. - Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1

1. Uchwala się sporządzoną przez Wójta Gminy Kraśnik zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik, zwane dalej "Zmianami".
2. Zmiana odnosi się do tekstu i rysunku studium w zakresie wymaganej realizacją uchwały Nr XLVI/236/2010 Rady Gminy Kraśnik z dnia 22 października 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kraśnik, zmienionej Uchwałą Nr IV/32/2011 Rady Gminy Kraśnik z dnia 28 stycznia 2011r. zmieniającą uchwałę Nr XLVI/236/2010 z dnia 22 października 2010 r.
3. Przyjmuje się ujednolicony tekst studium stanowiący załącznik nr 1 do uchwały oraz ujednolicony rysunek studium będący załącznikiem nr 2 do uchwały.
4. Rozstrzygnięcie Rady Gminy Kraśnik o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu zmiany studium stanowi załącznik nr 3 do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kraśnik.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Kraśnik

UCHWAŁA Nr XXX/170/2009**Rady Gminy Kraśnik****z dnia 20 listopada 2009 r.****w sprawie uchwalenia aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) - Rada Gminy uchwała, co następuje:

§ 1

1. Uchwała się sporządzoną przez Wójta Gminy aktualizację studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik.
2. Aktualizacja odnosi się do ustaleń tekstowych i rysunku studium w zakresie wymaganym realizacją uchwały Nr XLI/78/2006 Rady Gminy Kraśnik z dnia 11 sierpnia 2006 r w sprawie przystąpienia do aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik.
3. Ujednolicony tekst studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik zawierający aktualizację stanowi załącznik nr 1 do uchwały.
4. Integralną częścią studium jest ujednolicony rysunek Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik stanowiący załącznik nr 2 do uchwały.
5. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag zgłoszonych do projektu Zmian studium stanowi załącznik nr 3 do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący
Rady Gminy**

UCHWAŁA Nr III/21/2010
Rady Gminy Kraśnik
z dnia 29 grudnia 2010 r.

w sprawie uchwalenia "Zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik".

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) i art. 12 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) oraz uchwały Nr XXXIX/198/2010 z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik, zmienionej uchwałą Rady Gminy Kraśnik Nr XL/205/2010 z dnia 30 kwietnia 2010 r., w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/198/2010 z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik - Rada Gminy uchwała, co następuje:

§ 1

1. Uchwała się sporządzoną przez Wójta Gminy "Zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik" zwane dalej "Zmianami".
2. Zmiana odnosi się do zapisu i rysunku studium w zakresie wymaganym realizacją uchwały Nr XXXIX/198/2010 z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik, zmienionej uchwałą Rady Gminy Kraśnik Nr XL/205/2010 z dnia 30 kwietnia 2010 r., w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/198/2010 z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik zgodnie z załącznikiem graficznym.
3. Uzupełnia się ustalenia dla „infrastruktury technicznej" zawarte w rozdziale 6.8 pkt 5. dotyczące terenu gospodarowania odpadami oznaczonego symbolem 1.O.
4. Ujednolicony tekst studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik zawierający niniejszą zmianę stanowi załącznik nr 1 do uchwały.
5. Integralną częścią studium jest ujednolicony rysunek Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik stanowiący załącznik nr 2 do uchwały.
6. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag zgłoszonych do projektu Zmiany studium, stanowi załącznik nr 3 do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy

Spis treści

ZESPÓŁ AUTORSKI.....	6
1. WPROWADZENIE.....	8
2. ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA:.....	10
3. DANE PODSTAWOWE.....	11
4. WYBRANE ELEMENTY STRATEGII ROZWOJU GMINY.....	12
5. SYNTEZA UWARUNKOWAŃ ROZWOJU.....	14
5.1. Położenie geograficzne, administracyjne, infrastruktura funkcjonalno – przestrzenna oraz rola gminy w regionie.....	14
5.2. Potencjał społeczno – demograficzny.....	22
5.3. Stan infrastruktury technicznej i społecznej.....	23
5.4. Wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej.....	25
5.5. Potencjał gospodarczy.....	28
5.6. Stan zasobów i walorów środowiska przyrodniczego.....	29
5.7. Uwarunkowania do zasobów wartości kulturowych.....	36
6. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	39
6.1. Funkcja i ranga miejscowości.....	39
6.2. Struktura stref przyrodniczo-krajobrazowych.....	39
6.3. Główne zasady polityki przestrzennej.....	48
6.4. Ustalenia ogólne dla obszarów otwartych.....	49
6.5. Obszary urbanizowane.....	60
6.6. Ochrona wartości kulturowych.....	67
6.7. Komunikacja.....	74
6.8. Infrastruktura techniczna.....	78
6.9. Program małej retencji.....	87
6.10. Uwzględnienie potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.....	90
7. WARUNKI REALIZACJI STUDIUM.....	91
7.1. Narzędzia realizacji studium.....	91
7.2. Programy działań.....	92
8. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ WRAZ Z SYNTEZĄ USTALEŃ PROJEKTU ZMIAN STUDIUM.....	93

ZESPÓŁ AUTORSKI

GLÓWNY PROJEKTANT:

mgr inż. Marek Kozłowski

upr. urb. 953/89

Autorzy bloków:

- środowisko przyrodnicze:

mgr inż. Ewa Kasprzak

mgr inż. Anna Chrzanowska

- rolnicza przestrzeń produkcyjna:

mgr inż. Anita Nankiewicz

- przestrzeń:

mgr inż. Marek Kozłowski

- infrastruktura techniczna:

inż. Maciej Kozłowski

- grafika:

Barbara Wabik

- tok formalno-prawny:

mgr Gustaw Obel

KIEROWNIK PRACOWNI

mgr inż. Marek Kozłowski

Niniejszy tekst studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik zawiera aktualizację przyjętą uchwałą Nr XXXV/170/2009 Rady Gminy Kraśnik z dnia 20 listopada 2009. r oraz uchwałą Nr III/21/2010 Rady Gminy Kraśnik z dnia 29 grudnia 2010 r

Zmiany studium zostały opracowane w Zakładzie Projektowo-Budowlanym Pracowni Projektowo-Studialnej EKO-PLAN Lublin, ul. Braci Wieniawskich 1/244, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zmiany zatwierdzone Uchwałą Nr XLVI/247/2014 Rady Gminy Kraśnik z dnia 10 października 2014 r., w tekście Studium wyróżnione zostały różowym kolorem czcionki.

Zmiany zatwierdzone Uchwałą Nr Rady Gminy Kraśnik z dnia r., w tekście Studium wyróżnione zostały granatowym kolorem czcionki.

1. WPROWADZENIE.

Ogólna charakterystyka studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Ustawa z dn. 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym wprowadziła do katalogu zadań własnych gminy obowiązek opracowania „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym utrzymała obowiązek opracowania studium zachowując wysoką rangę studium jako dokumentu planistycznego określającego politykę przestrzenną gminy wyznaczającego ogólne zasady gospodarowania oraz kierunki rozwoju struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy.

Aktualizacja studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy zostały opracowane z uwzględnieniem wszystkich elementów wynikających z ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Celem opracowania studium jest określenie polityki przestrzennej gminy, uwzględniającej uwarunkowania jej rozwoju wynikające w szczególności z:

- dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,
- stany środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów ogólnych,
- stanu prawnego gruntów,
- warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia,
- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych,
- zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,
- potrzeb i możliwości rozwoju gminy,
- występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,
- występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,
- występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
- stanu systemów komunikacji i infrastruktury, w tym stopnia uporządkowania gospodarki

wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.

Studium jest nowym, samodzielnym aktem planistycznym wytyczającym kierunki rozwoju przestrzennego, stanowiącym podstawę uchwalenia przyszłych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy.

Podstawową cechą odróżniającą studium od planów miejscowych jest brak mocy przepisu gminnego uprawniającego do wydawania na jego podstawie decyzji administracyjnych. Rada gminy w drodze uchwalenia studium tworzy podstawę do uchwalania w przyszłości przepisów gminnych w formie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Z tego względu ustawodawca wymaga, aby w treści studium określone zostały w szczególności:

- kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;
- kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
- obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;
- obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;
- obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² oraz obszary przestrzeni publicznej;
- obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne;
- kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
- obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny;
- obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia

prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U. Nr 41, poz. 412 z późn. zm.);

- obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;
- granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;
- inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

Studium nie ma żadnej mocy zobowiązującej wobec mieszkańców gminy ani żadnych innych podmiotów samodzielnie gospodarujących na jej obszarze. Studium jest bowiem tzw. aktem kierownictwa wewnętrznego, co oznacza, że ma ono moc zobowiązującą jedynie wobec lokalnych władz samorządowych. Po uchwaleniu studium rada i wójt gminy powinny konsekwentnie realizować założenia polityki przestrzennej gminy, wytyczonej w jego treści.

Ranga uchwalonego studium jest wysoka zarówno w stosunku do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wykonywanych w następstwie realizacji studium, jak i w odniesieniu do działań rady i zarządu gminy w sferze zagospodarowania przestrzennego. Decyzje rady gminy podejmowane w trybie jej uchwał nie mogą być sprzeczne z polityką przestrzenną gminy.

2. ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA:

Na kompletny elaborat "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik", składają się:

1. Uchwała Nr III/15/2002 Rady Gminy Kraśnik z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie przyjęcia "Studium..." z późn. zm.
2. Załączniki do uchwały:
 1. Treść ustaleń studium - załącznik nr 1.
 2. Część graficzna w skali 1: 25 000 - "Struktura funkcjonalno - przestrzenna" - załącznik nr 2.
3. Opracowania problemowo - analityczne wykonane dla potrzeb planistycznych w postaci map problemowych w skalach 1: 25 000 i 1: 10 000 oraz część tekstowo - branżowa w następujących działach:
 - 1) uwarunkowania przyrodnicze gminy,

- 2) zasady kształtowania struktury ekologicznej,
- 3) wartości kulturowe,
- 4) infrastruktura techniczna.

3. DANE PODSTAWOWE.

1) Powierzchnia ogólna gminy	10 536 ha
2) Użytki rolne	6 371 ha
3) Grunty orne	5 689 ha
4) Sady	437 ha
5) Łąki i pastwiska	245 ha
6) Lasy i grunty leśne	3 260 ha
7) Pozostałe grunty	905 ha

- 1) Liczba sołectw - 20
- 2) Ludność - 7052
- 3) Liczba ludności na 1 km² – 66,93

4. WYBRANE ELEMENTY STRATEGII ROZWOJU GMINY.

Cel strategiczny

Sporządzona "Strategia rozwoju gminy Kraśnik" określa cel nadrzędny, którym jest podwyższenie poziomu życia mieszkańców gminy realizowany poprzez wysoki poziom rozwoju gospodarczego.

Wyższy poziom życia mieszkańców będzie, według "Strategii...", następstwem optymalnego wykorzystania wszystkich możliwych źródeł finansowania inwestycji, podwyższenia dochodów mieszkańców gminy, poprawy stanu środowiska naturalnego, podwyższenia poziomu bezpieczeństwa, stworzenia możliwości spędzania wolnego czasu, poprawy stanu zdrowia mieszkańców, poprawy obsługi komunikacyjnej sołectw i lepszego wykorzystania walorów przyrodniczych gminy.

Podwyższenie poziomu gospodarczego gminy będzie wynikiem zarówno czynników zewnętrznych, jak również czynników wewnętrznych, uzależnionych od starań mieszkańców i władz gminy, do których zaliczyć można zwiększenie rentowności produkcji rolnej, poprawę poziomu wykształcenia mieszkańców gminy, zwiększenie ilości małych i średnich przedsiębiorstw nieuciążliwych dla środowiska działających na terenie gminy oraz rozwój infrastruktury technicznej na terenie gminy.

Cele "Strategii..." w poszczególnych dziedzinach:

1) Rolnictwo

Cel główny:

Opłacalna produkcja rolna.

Cele realizacyjne:

- Większa średnia powierzchnia gospodarstw rolnych.
- Aktywna działalność grup producenckich w gminie.
- Plany rozwoju produkcji rolnej opracowane przez Ministerstwo Rolnictwa.
- Rozwój gospodarstw agroturystycznych i ekologicznych.
- Działalność na terenie gminy przedsiębiorstw przetwórstwa rolno-spożywczego.

2) Infrastruktura społeczna

Cel główny:

Wyższy poziom wykształcenia mieszkańców gminy.

Cele realizacyjne:

- Właściwa baza dydaktyczna szkół.

- Możliwości przekwalifikowania się dla osób z gospodarstw rolnych.
- Działalność na terenie gminy kół zainteresowań oraz organizacji młodzieżowych.
- Prowadzenie na terenie gminy nauki języków obcych.

3) Działalność pozarolnicza

Cel główny:

Na terenie gminy działają nowe nieuciążliwe dla środowiska małe i średnie przedsiębiorstwa.

Cele realizacyjne:

- Większa liczba nowych miejsc pracy w sektorze pozarolniczym w środowisku wiejskim.
- Zwiększenie aktywności zawodowej mieszkańców gminy.
- Prowadzenie działalności gospodarczej na terenie gminy przez inwestorów zewnętrznych.

4) Infrastruktura techniczna

Cel główny:

Rozwinięta infrastruktura techniczna na terenie całej gminy.

Cele realizacyjne:

- Uregulowanie rzeki Wyżnicy.
- Kanalizacja gminy.
- Poprawa stanu dróg, wybudowanie chodników.
- Oświetlenie wszystkich ulic i ciągów pieszych na terenie gminy.
- Poprawa efektywności systemu usuwania odpadów komunalnych.

5. SYNTEZA UWARUNKOWAŃ ROZWOJU.

5.1. Położenie geograficzne, administracyjne, infrastruktura funkcjonalno – przestrzenna oraz rola gminy w regionie.

Położenie geograficzne

Gmina Kraśnik położona jest w południowo-zachodniej części województwa lubelskiego. Od zachodu graniczy z gminą Dzierzkowice, od południa z gminami Trzydnik Duży i Szastarka, od wschodu z gminą Zakrzówek, a od północy z gminami Urzędów i Wilkołaz. Pod względem fizjograficznym gmina w całości leży w obrębie Wzniesień Urzędowskich będących mezoregionem Wyżyny Lubelskiej. Powierzchnia gminy Kraśnik wynosi 105,36 km².

Struktura użytkowania gruntów

Gmina Kraśnik zajmuje powierzchnię 10536 ha. W strukturze użytkowania gruntów dominują użytki rolne – 60,64% powierzchni gminy (przy średniej wojewódzkiej dla gmin wiejskich 69,5%). Grunty orne stanowią 54% powierzchni ogólnej gminy (przy średniej wojewódzkiej wynoszącej 54,2%). (tab. 1). Udział gruntów orných w poszczególnych wsiach waha się istotnie - od 23% w Stróży do 80% we wsi Lasy (tab. 2). Uwagę zwraca duża powierzchnia lasów – 3260 ha, co stanowi 30,94% powierzchni ogólnej.

Tabela 1. Struktura użytkowania gruntów w gminie Kraśnik

Lp	Rodzaj użytku	Powierzchnia w ha	Udział procentowy
1	Grunty orne	5689	54,00
2	Sady	437	4,14
3	Użytki zielone	245	2,32
4	Użytki rolne razem	6371	60,64
5	Lasy	3260	30,94
6	Tereny zabudowane	566	5,37
7	Tereny komunikacyjne	186	1,76
8	Tereny różne i nieużytki	99	0,94
9	Wody	54	0,51
	Powierzchnia ogólna razem	10536	100,00

Źródło: Opracowane na podstawie danych UG.

Tabela 2. Struktura użytkowania gruntów w poszczególnych wsiach gminy Kraśnik (ha).

Lp	Nazwa obrębu	Powierzchnia ogólna w ha	Użytki rolne razem	Grunty orne	Sady	Użytki zielone	Lasy i zadrzewienia	Tereny zabudowane i zurb.	Tereny komunikacyjne	Tereny różne i nieużytki	Wody
1	Dąbrowa Bór	225,64	148,62	130,62	12,40	5,60	42,82	16,20	15	3	-
2	Lasy	237,10	207,90	190,00	12,18	5,72	-	13,20	14	2	-
3	Stróża	1639,31	443,85	390,53	32,42	20,90	1113,06	46,40	22	12	-
4	Suchynia	486,06	357,01	294,01	30,08	32,92	27,40	42,65	7	8	44
5	Splawy Pierwsze	318,03	224,81	197,63	21,92	5,26	27,02	51,20	12	3	-
6	Splawy Drugie	372,47	306,86	275,96	22,47	8,43	19,11	31,50	12	3	-
7	Kowalin	247,14	187,94	160,19	17,53	10,82	-	43,20	12	4	-
8	Podlesie	589,66	480,60	460,40	14,13	6,07	64,56	30,50	4	10	-
9	Mikulin	367,09	227,01	210,53	6,53	9,95	-	15,08	13	12	-
10	Pasieka	319,06	274,96	237,66	17,69	19,61	-	32,10	9	3	-
11	Pasieka Kolonia	159,46	135,66	110,56	12,33	12,77	-	7,80	6	10	-
12	Słodków Pierwszy	1585,89	577,75	521,04	39,98	20,73	941,94	50,20	10	6	-
13	Słodków Drugi	608,22	535,99	475,89	32,39	27,71	6,87	51,36	8	6	-
14	Stróża Kolonia	425,27	346,84	300,95	37,61	8,28	9,83	43,60	12	3	10
15	Karpiówka	376,30	306,66	265,22	25,97	15,17	40,94	18,70	8	2	-
16	Słodków Trzeci	1373,03	512,92	450,92	32,15	29,85	796,86	48,25	10	5	-
17	Budzyń	259,20	197,97	170,72	25,20	2,05	43,06	12,17	4	2	-
18	Góry	316,93	286,00	260,34	24,50	1,16	24,36	2,57	2	2	-
19	Zarzecze II	364,80	309,21	300,04	9,12	0,05	50,07	1,52	2	2	-
20	Piaski	362,74	297,84	285,79	10,40	1,65	52,10	7,80	4	1	-

Źródło: Opracowane na podstawie danych UG.

Geologia

Obszar gminy położony jest w obrębie paleozoicznego podniesienia radomsko - kraśnickiego stanowiącego podłoże południowo - zachodniego skrzydła niecki lubelskiej. Zasadnicze znaczenie w budowie geologicznej omawianego terenu mają skały kredowe zalegające na utworach jury i dewonu. Utwory kredowe należą do trzech pięter stratygraficznych: górny i środkowy kampan i dolny mastrycht. Granica stratygraficzna kampan-mastrycht przebiega powyżej krawędzi prawego zbocza Wyżnicy. Pod względem litologicznym w osadach kampanu przeważają skały z grupy opok, natomiast osady mastrychtu tworzą głównie skały typu kredy piszącej i margli.

W południowej części gminy występują osady trzeciorzędu pochodzące z miocenu. Są to wapienie detrytyczne tortonu oraz sarmackie piaski, piaskowce i zlepieńce z fauną. Osady tortonu odsłaniają się na niewielkiej powierzchni w okolicy Mikulina, natomiast sarmatu odpreparowane są w wyniku erozji i denudacji w obrębie starych dolin przy południowo-wschodniej granicy gminy.

Na utworach kredowych i trzeciorzędowych zalegają utwory czwartorzędu reprezentowane przez mułki, piaski i żwiry rzeczne interglacjału mazowieckiego wypełniające dno doliny Wyżnicy.

W okresie zlodowacenia środkowopolskiego na terenie gminy powstały piaski i żwiry wolnolodowcowe zalegające na osadach kredy. W południowej części gminy są przykryte grubą warstwą lessów.

Zlodowacenie północnopolskie reprezentują lessy, lessy piaszczyste i piaski pyłowe lessopodobne. Lessy pokrywają południową część gminy i są najpowszechniej występującymi osadami czwartorzędowymi na omawianym obszarze. W rejonie stacji kolejowej Kraśnik oraz Budzynia i Piask występują piaski eoliczne, a doliny denudacyjne i niektóre wąwozy oraz lokalne depresje wypełniają piaski deluwialne.

W dolinie Wyżnicy piaski deluwialne maskują osady rzeczne, z którymi się zazębiają. Piaski eluwialne i deluwialne tworzyły się zarówno w plejstocenie jak i holocenie.

Osady holocenijskie na terenie gminy reprezentowane są głównie przez piaski i piaski rzeczne oraz namuły i torfy.

Hipsometria

Obszar gminy Kraśnik jest hipsometrycznie zróżnicowany, o dużej różnicy wysokości poziomu wierzchołki i dna doliny. Najwyższy punkt (295,5 m n.p.m.) znajduje się we wschodniej części wsi Słodków Trzeci, na dziale wodnym dorzecza Wyżnicy i Bystrzycy,

najniższy zaś (182 m n.p.m.) położony jest w dolinie Wyżnicy przy zachodniej granicy gminy.

Główny rys morfologii gminy stanowi dolina Wyżnicy charakteryzująca się asymetrią zboczy. Wyższe i bardziej strome jest lewe zbocze zbudowane z lessów. Prawe zbocze zbudowane z utworów kredowych jest bardzo łagodne i słabo zarysowujące się w morfologii. Z niskim dnem doliny kontrastują wysokie poziomy wierzchowinowe. Poziom wyższy wznoszący się często powyżej 250 m n.p.m. występuje jedynie fragmentarycznie w okolicach Słodkowa Trzeciego i Pasięka Kolonia, gdzie rozwinęły się liczne, choć niezbyt głębokie zagłębienia bezodpływowe. Na pozostałym obszarze dominuje poziom średni o przeciętnej wysokości 220-250 m n.p.m.

W rzeźbie na obszarze gminy można wyróżnić zespoły form związane ściśle z występującymi na powierzchni skałami. Najwyższą i najbardziej urozmaiconą rzeźbą odznacza się południowa część gminy położona na obszarze lessowym. Charakterystycznym elementem krajobrazu tych okolic są nieckowate doliny denudacyjne, suche doliny erozyjno-denudacyjne, wąwozy (rozwijające się często w obrębie dolin denudacyjnych), a z mniejszych form miseczkowate zagłębienia bezodpływowe oraz kotły i studzienki sulfozyjne.

Obszar położony poza pasem lessowym (część północna i północno-wschodnia) charakteryzuje się mniejszym zróżnicowaniem rzeźby. Wysokości względne i spadki są tu znacznie mniejsze. Cechą charakterystyczną tego obszaru zbudowanego z utworów kredowych przykrytych niekiedy niezbyt mięszymi osadami czwartorzędu głównie piaskami, są szerokie nieckowate doliny i rozległe, łagodne stoki.

Obecna rzeźba terenu gminy ukształtowała się nie tylko w wyniku naturalnych procesów geomorfologicznych. Dużą rolę odegrała również gospodarka człowieka, w wyniku której powstały nowe formy rzeźby takie jak skarpy lessowe i głębocznic, groble, rowy, nasypy. Ożywiła ona również tempo procesów rzeźbotwórczych: wzmogła erozję na wylesionych obszarach, zwłaszcza na stokach i w obrębie głębocznic, przyspieszyła akumulację osadów wynoszonych z wyższych partii do dolin.

Wody

Główną rzeką na obszarze gminy Kraśnik jest Wyżnica, prawy dopływ Wisły. Źródła tego cieką znajdują się w miejscowości Słodków Trzeci leżącej 9 km na południowy wschód od Kraśnika. Dolina Wyżnicy jest silnie zabagniona. Jest to teren o małych spadkach, z niewielką ilością starych, bardzo już spłyconych rowów melioracyjnych. Miast Kraśnik rozbudowało się w zwięzieniu doliny, której szerokość w tym miejscu nie przekracza 150m.

Bardziej na zachód dolina rozszerza się.

Południowo-zachodnia część gminy odwadniana jest przez rzeki Karasiówkę i Tuczyn, dopływy Sanny. Na tym obszarze nie płynie żaden ciek wodny. Odpływ odbywa się wskutek konfiguracji terenu w formie powierzchniowego spływu wód deszczowych i roztopowych oraz podziemnego odpływu wód infiltrujących.

Wody powierzchniowe stojące zajmują na terenie gminy niewielką powierzchnię. Są to stawy rybne położone w dolinie Wyżnicy, w bezpośrednim sąsiedztwie koryta rzeki. Największy zespół stawów hodowlanych znajduje się w miejscowości Budzyń. Zespół pięciu małych stawów rybnych zlokalizowany jest w miejscowości Pasieka, a w Kolonii Wyżnianka znajduje się jeden mały zbiornik hodowlany.

Na obszarze gminy Kraśnik występują cztery obszary źródliskowe: w Słodkowie, Pasiece, Budzyniu i Kolonii Wyżniance, które obejmują 24 źródła. Są to źródła podzbozowe, szczelinowe lub szczelinowo-warstwowe występujące zespołowo, niekiedy tworząc długie linie wypływu. Wypływy w Słodkowie tworzą zespół źródeł dający początek Wyżnicy.

W okolicach Kraśnika występują dwa poziomy wodonośne: poziom czwartorzędowy i poziom kredowy. Wody podziemne w obrębie gminy związane są głównie z utworami kredowymi. Poziom czwartorzędowy obejmuje swym zasięgiem dolinę Wyżnicy. Utworami wodonośnymi są piaski, żwiry rzeczne i wodnolodowcowe, mady i torfy. Oba piętra łączą się tworząc tu jeden kredowo-czwartorzędowy poziom wodonośny. Lokalnie poziom czwartorzędowy występuje na lessowej wierzchowinie w miejscowości Kolonia Stróża.

Głównym środowiskiem krążenia wód podziemnych są spękane opoki kampanu górnego i mastrychtu dolnego. Poziom kredowy ujmowany jest studniami głębinowymi i stanowi główne źródło zaopatrzenia w wodę.

Klimat

Obszar gminy, podobnie jak znaczna część Wyżyny Lubelskiej, należy do Dzielnicy Lubelsko-Chełmskiej, która odznacza się najwyższymi wartościami usłonecznienia względnego w okresie letnim, znacznymi sumami opadów atmosferycznych i najwyższą liczbą dni z gradem.

Największy wpływ na kształtowanie się klimatu na tym obszarze ma powietrze polarno-morskie. Średnia roczna temperatura na poziomie rzeczywistym wynosi 7,7°C, a w okresie wegetacyjnym ponad 13,6°C i należy do najwyższych w województwie. Najzimniejszym miesiącem jest styczeń (-2,7°C), najcieplejszym lipiec (18,7°C), a amplituda temperatur rocznych wynosi 23,8°C. Atlantyckie masy powietrza wpływają na niewielką

zmiennosc temperatur z dnia na dzien, co jest zjawiskiem korzystnym z punktu widzenia bioklimatologii. Na omawianym obszarze przewazaja wiatry zachodnie.

Opady w ciagu roku rozlozone sa nierownomiernie. Z rocznej sumy opadu 500 mm na lato przypada 340 mm, a na zime 160 mm. Latem czesc opadu stanowi grad, bowiem opisywany teren lezy w zasiegu szlakow gradowych.

Roznorodnosc form rzezby i pokrycia terenu w istotny sposob modyfikuje warunki klimatyczne opisywanego obszaru. Na niewielkiej przestrzeni znajduja sie tu miejsca o bardzo roznych warunkach topoklimatycznych. Najkorzystniejszymi cechami wyrozniają sie zbocza o ekspozycji poludniowej, poludniowo-wschodniej i poludniowo-zachodniej. Najbardziej niekorzystne sa zbocza o ekspozycji polnocnej, a zwlaszcza wawozy i dolina Wyznicy. Sa to obszary o znacznie gorszych warunkach insolacyjnych i termiczno-wilgotnosciovych, duzych amplitudach temperatur dobowych i rocznych, narazone na splywy i stagnacje zimnego powietrza. Wystepuja tu czesto inwersje termiczne i przymrozki radiacyjne.

Odmienne warunki mikroklimatyczne ma miasto. Na skutek zabudowy, duzego udzialu sztucznych nawierzchni, istnienia wielu sztucznych zrodel ciepla zmieniaja sie wartosci temperatur, wilgotnosc, predkosci wiatru i innych elementow klimatu. Wystepuja tu na ogol wyzsze temperatury, szybciej znika pokrywa sniezna, zwieksza sie turbulencja powietrza.

Gleby

Zroznicowanie skal podloza oraz rzezba terenu zadecydowaly o wyksztalceniu sie roznych typow gleb w opisywanym terenie. Skalami macierzystymi gleb sa lessy, margle i opoki kredowe, piaski i aluwia rzeczne.

Na poludnie od doliny Wyznicy wystepuja gleby lessowe, Mimo wybitnie drobnozarnistego skladu mechanicznego, ich wlasciwosci fizyczne, a zwlaszcza wodne, sa korzystne. Sa to gleby wysokiej produktywnosci, jednak bardzo podatne na zmywanie. Gleby lessowe wykazuja przewaznie cechy bielicowe. Na obszarach o wiekszych spadkach wystepuja gleby brunatne. W poblizu krawedzi doliny Wyznicy wystepuja rzedziny. Charakteryzuja sie one znaczna zawartoscia prochnicy, slaboalkalicznym odczynem oraz zasobnoscia w odzywczce skladniki (fosfor, potas). Urodzajnosc tych gleb obniza ciezki sklad mechaniczny i latwosc zbrylania.

W polnocnej i polnocno-zachodniej czesci gminy wystepuja gleby bielicowe wytworzone z piaskow slabogliniastych. Ze wzgledu na lekki sklad mechaniczny sa malo

zwięzłe i nadmiernie przepuszczalne. W dolinach rzek Wyżnicy i Urzędówki występują mady. Są to gleby o sporej zawartości próchnicy, odczynie zbliżonym do obojętnego, zasobne w łatwo przyswajalny fosfor i potas. Są one glebami o wysokiej wartości produkcyjnej.

Kompleksy przydatności rolniczej stanowią zespoły różnych pod względem typów, rodzajów i gatunków oraz różnie położonych gleb, które wykazują zbliżone właściwości rolnicze i mogą być w podobny sposób użytkowane. Na terenie gminy wydzielone zostały następujące powierzchnie kompleksów przydatności rolniczej:

- do terenów o najwyższych walorach rolniczej przestrzeni produkcyjnej zaliczono kompleksy: pszenne dobre, pszenne wadliwe, zbożowo- pastewne mocne zajmujące – 4459 ha – 78,4% ogółu gruntów ornych.
- do terenów o średnich walorach rolniczej przestrzeni produkcyjnej zaliczono kompleksy: żytni bardzo dobry, zbożowo-pastewne słabe zajmujące 630,8 ha – 11,1% ogółu gruntów ornych.
- gleby najsłabsze są reprezentowane przez kompleksy: żytni dobry, żytni słaby, żytni bardzo słaby i zajmują 599,2ha – 10,5% ogółu gruntów ornych.

W obrębie użytków zielonych:

- kompleks 2z - użytki zielone średnie zajmują 128,6ha - 52,48% ogółu użytków zielonych,
- kompleks 3z - użytki zielone słabe i bardzo słabe zajmują powierzchnię 61,2ha - 24,97% ogółu użytków zielonych,
- kompleks 1z - użytki zielone dobre i bardzo dobre zajmują powierzchnię 55,2ha – 22,5% ogółu użytków zielonych,

Wartość użytkową gleb, wyrażoną przy pomocy klas bonitacyjnych, przedstawia tabela 3. Wynika z niej, że zdecydowana większość gleb tej gminy jest średniej i wysokiej klasy bonitacyjnej, gdzie przewagę stanowią gleby klasy III, zajmując ponad połowę powierzchni użytków rolnych.

Tabela 3. Klasyfikacja gruntów uprawnych w gminie Kraśnik według klas gleb

Klasa gruntów	Użytki rolne razem		Grunty orne		Użytki zielone	
	ha	%	ha	%	ha	%
I						
II	96,8	1,63	95,8	1,68	1,0	0,40
III	54,2	0,91	-	-	54,2	22,12
IIIa	2736,0	46,10	2736,0	48,09	-	-
IIIb	1467,6	24,73	1467,6	25,78	-	-
IVa	886,3	14,93	820,8	14,42	65,5	26,73
IVb	459,9	7,75	396,8	6,97	63,1	25,75
V	209,9	3,53	159,6	2,80	50,3	20,53
VI	23,3	0,39	12,4	0,21	10,9	4,44
Razem	5934,0	100,0	5689,0	100,0	245,0	100,0

Źródło: Opracowane na podstawie danych UG.

Tabela 4. Jakość gruntów uprawnych według kompleksów przydatności rolniczej.

Kompleks przydatności rolniczej		Powierzchnia w ha	Udział procentowy
Oznaczenie	Nazwa		
Grunty orne			
1	pszenny bardzo dobry		
2	pszenny dobry	95,8	1,68
3	pszenny wadliwy	4203,6	73,88
4	żytni bardzo dobry	618,4	10,87
5	żytni dobry	202,4	3,55
6	żytni słaby	301,6	5,30
7	żytni bardzo słaby	95,2	1,67
8	zbożowo-pastewny mocny	159,6	2,80
9	zbożowo-pastewny słaby	12,4	0,21
Razem grunty orne		5689,0	100,00
Użytki zielone			
1z	bardzo dobre i dobre	55,2	22,50
2z	średnie	128,6	52,48
3z	słabe i bardzo słabe	61,2	24,97
Razem użytki zielone		245,0	100,00

Źródło: Opracowane na podstawie danych UG.

Procesy erozyjne

Na terenie gminy Kraśnik istnieją dogodne warunki do rozwoju procesów erozyjnych, zwłaszcza erozji wodnej. Sprzyjają temu przewaga opadów w półroczu letnim, duża ilość dni z burzami i gradem, znaczne wylesienie obszaru, intensywna gospodarka rolna oraz występowanie gleb podatnych na erozję przy urozmaiconej rzeźbie i dużych spadkach.

Gmina Kraśnik należy do gmin o pierwszym stopniu zagrożenia erozją. Prawie połowa (41,7%) gminy tj. 5455 ha jest zagrożone silną erozją.

Najbardziej podatne na erozję są gleby wytworzone na utworach lessowych (południowa część gminy). Największe nasilenie procesów erozyjnych ma miejsce w okresie roztopów wiosennych i po opadach letnich. Gleby lessowe niszczone są głównie przez erozję powierzchniową na zboczach, w wyniku zmywania i żłobienia degraduje się profil glebowy, a u podnóża i w obniżeniach osadzają się namuły. Gleby lessowe niszczone są nieselektywnie, tzn. niszczenie obejmuje cały profil glebowy.

Erozji podlegają również rędziny wykształcone na przeciwległym skłonie Wyżnicy oraz w okolicy Suchyni. Jest to obszar wylesiony, intensywnie wykorzystywany rolniczo, o niekiedy dużych spadkach terenu. Erozja rędzin w odróżnieniu od gleb lessowych ma charakter wybitnie selektywny. Wyplukiwane są tylko frakcje zawierające najmniejsze cząstki, a więc również koloidy glebowe. Dlatego nawet umiarkowane zaawansowane niszczenie rędzin powoduje często tak duże spadki plonów jak przy silnie zaawansowanym niszczeniu gleby lessowej.

5.2. Potencjał społeczno – demograficzny.

Gminę Kraśnik zamieszkuje łącznie 7052 osoby (według stanu na koniec 2001 roku). Współczynnik feminizacji wynosi 103,1 kobiet na 100 mężczyzn. Gęstość zaludnienia terenu gminy wynosi 63,93 osób na 1 km², przy średniej w kraju wynoszącej 49 osób na 1 km². W wieku przedprodukcyjnym jest 1786 osób (25,32%), w wieku produkcyjnym - 4080 osób (57,86%), a w wieku poprodukcyjnym 1186 osób (16,82%).

Współczynnik obciążenia demograficznego ludnością w wieku nieprodukcyjnym przypadających na 100 osób w wieku produkcyjnym wynosi 72,8.

Dynamikę zmian liczby ludności w latach 1995-2001 przedstawiono w tabeli nr 5.

Tabela 5. Ludność gminy Kraśnik w latach 1995-2001.

Lata	Liczba ludności	Kobiety	Mężczyźni
1995	6982	3554	3428
1996	6997	3560	3437
1997	6998	3567	3431
1998	7051	3588	3463
1999	7036	3587	3449
2000	7042	3581	3461
2001	7052	3581	3471

Źródło: Opracowane na podstawie danych US w Lublinie.

Tabela 6. Struktura ludności gminy Kraśnik w latach 1995-2001.

Lata	Liczba ludności	W wieku przedprodukcyjnym	W wieku produkcyjnym	W wieku poprodukcyjnym
1995	6982	1976	3855	1151
1996	6997	1963	3879	1155
1997	6998	1942	3897	1159
1998	7051	1909	3975	1167
1999	7036	1864	3997	1175
2000	7042	1828	4035	1179
2001	7052	1786	4080	1186

Źródło: Opracowane na podstawie danych US w Lublinie.

5.3. Stan infrastruktury technicznej i społecznej.

Kolej

Przez obszar gminy przebiega w kierunku północ-południe linia kolejowa nr 68 Lublin-Przeworsk.

Tereny kolejowe posiadają status terenów zamkniętych. Zagospodarowanie terenów sąsiednich w pobliżu linii kolejowej reguluje ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o transporcie kolejowym wraz z przepisami odrębnymi.

Budowle i budynki należy sytuować w odległości nie mniejszej niż 10,0 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi toru nie może być mniejsza niż 20,0 m.

Nowo projektowane budynki z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinny być wznoszone poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach odrębnych.

Budynki mieszkalne, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej należy sytuować poza zasięgiem uciążliwości, a jeżeli jest to niemożliwe należy stosować zabezpieczenia np. w postaci ekranów akustycznych.

Zabrania się odprowadzania wód opadowych, roztopowych i ścieków na teren kolejowy oraz do kolejowych urządzeń odwadniających.

Drogi

Centralnym elementem sieci drogowej w gminie Kraśnik są drogi krajowe nr 19 relacji: *granica państwa – Kuźnica – Białystok – Siemiatycze – Międzyrzec Podlaski – Kock – Lubartów – Lublin – Kraśnik – Janów Lubelski – Nisko – Sokołów Małopolski – Rzeszów*; oraz nr 74 relacji: *Sulejów – Żarnów – Ruda Maleniecka – Kielce – Łagów – Opatów – Ożarów – Annopol – Kraśnik – Janów Lubelski – Frampol – Gorajec – Szczepieszyn – Zamość – Hrubieszów – Zosin – Granica Państwa*. Obsłudze komunikacyjnej służą oprócz tego drogi powiatowe oraz drogi gminne.

Wodociągi

Sieć wodociągową na terenie gminy stanowią dwa wodociągi, zaopatrywane z ujęć wody „Stróża”, „Kraśnik” i „Dąbrowa Bór”

W gminie zwodociągowane są miejscowości: Karpiówka, Lasy, Pasięka, Pasięka Kolonia, Podlesie, Słodków Pierwszy, Słodków Drugi, Słodków Trzeci, Spławy Pierwsze, Spawy Drugie, Stróża, Kolonia Stróża, Suchynia, Mikulin, Dąbrowa Bór, Kowalin.

Oczyszczanie ścieków

Sieć kanalizacyjną w chwili obecnej posiada tylko miejscowość Podlesie z 44 przyłączami.

Utylizacja nieczystości stałych

Na terenie gminy Kraśnik funkcjonuje składowisko odpadów stałych leżące przy granicy miejscowości Piaski i Zarzecze II. Śmieci z terenu gminy wywożone są na wysypisko w oparciu o system indywidualnych pojemników.

Gazyfikacja

Przez obszar gminy przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN 700 relacji Jarosław-Puławy, DN 65 – zasilający SRP Spławy i DN 100 zasilający SRP Kraśnik ul. Jagiellońska. Na terenie gminy stacja redukcyjno pomiarowa pierwszego stopnia znajduje się w

miejsowości Sławy Pierwsze. Ilość przyłączy w poszczególnych miejscowościach zawarta jest w tabeli.

Tabela nr 7. Zaopatrzenie w gaz.

Lp.	Sołectwo	Ilość przyłączy gazu
1)	Stróża	147
2)	Stróża Kolonia	212
3)	Karpiówka	69
4)	Słodków Pierwszy	151
5)	Słodków Drugi	124
6)	Słodków Trzeci	168
7)	Pasieka	78
8)	Pasieka Kolonia	36
9)	Podlesie	85
10)	Mikulin	29
11)	Sławy I, Sławy II, Kowalin	161
	RAZEM	1260

Baza oświatowa i kulturalna

W gminie Kraśnik funkcjonuje jedno przedszkole zapewniające miejsca dla 80 dzieci. Do przedszkoli uczęszcza 36 sześciolatków. Na terenie gminy funkcjonują trzy szkoły podstawowe, do których uczęszcza 424 uczniów. W gminie działa również jedno gimnazjum w którym uczy się 255 dzieci. Funkcjonuje również biblioteka z 8274 woluminami.

Obiekty służby zdrowia

Na terenie gminy funkcjonują 1 apteka. Ze specjalistycznych usług lekarskich mieszkańcy gminy mogą korzystać w szpitalu w Kraśniku.

5.4. Wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Struktura agrarna w gminie

W rolnictwie wyraźnie dominuje sektor prywatny (tab. 9), zajmujący 76,95% powierzchni ogólnej, przy czym 57,58 % powierzchni gminy wchodzi w skład indywidualnych gospodarstw rolnych. Stosunkowo dużą powierzchnię zajmują grunty Skarbu Państwa (21,84%). Jest to wynikiem dużej powierzchni lasów będących w zarządzie PGL.

Tabela 8. Struktura własnościowa gruntów w gminie Kraśnik.

Lp	Wyszczególnienie grup rejestrowych	Powierzchnia w ha	Udział procentowy
1	Grunty Skarbu Państwa	2301,87	21,84
2	w tym: w zasobie AWRSP	16,87	0,16

3	w zasobie PGL	2285,00	21,68
4	Grunty gminy	55,18	0,52
5	Grunty indywidualne	8107,82	76,95
6	w tym indywidualne gospodarstwa rolne	6067,00	57,58
7	Grunty spółdzielni i innych osób prawnych	61,31	0,58
8	Grunty kościołów i związków wyznaniowych	6,82	0,06
9	Grunty wspólnot gruntowych	3,00	0,02
	Powierzchnia geodezyjna	10536	100

Ocena rozłogów gruntów

Organizację przestrzenną gospodarstw rodzinnych przedstawia tabela 10. Wynika z niej, że w zdecydowanej części gospodarstw jest bardzo niekorzystna. Średnia powierzchnia gospodarstwa wynosi 2,62 ha użytków rolnych. Rozdrobnienie gospodarstw jest zjawiskiem ogromnie niekorzystnym.

Tabela 9. Struktura wielkości gospodarstw w poszczególnych wsiach gminy Kraśnik

Lp	Wieś	Przedziały powierzchni gospodarstw ha %						Liczba gospodarstw	Średnia pow. w ha UR
		1-2	2-5	5-7	7-10	10-15	pow. 15		
1	Dąbrowa Bór	62,8	31,4	4,20	-	-	1,6	70	2,0
2	Lasy	61,7	32,9	3,52	1,2	-	0,7	85	2,4
3	Stróża	52,9	38,3	2,90	2,3	2,9	0,7	172	2,4
4	Suchynia	54,8	39,0	3,2	2,2	0,8	-	133	2,5
5	Splawy Pierwsze	64,7	22,3	5,8	5,8	1,4	-	85	2,4
6	Splawy Drugie	56,4	35,0	3,4	2,6	1,7	0,9	117	2,5
7	Kowalin	56,4	34,2	6,6	1,3	1,4	-	76	2,3
8	Podlesie	56,9	33,6	5,7	2,1	1,0	0,7	193	2,4
9	Mikulin	39,7	39,7	13,2	2,9	2,9	0,6	68	3,3
10	Pasieka	52,8	34,8	9,0	1,1	1,1	1,2	89	2,9
11	Pasieka Kolonia	50,0	32,5	10,0	-	5	2,5	40	3,0
12	Słodków Pierwszy	45,5	42,1	6,6	4,9	0,9	-	204	2,8
13	Słodków Drugi	44,1	38,5	12,3	5,1	-	-	179	2,8
14	Stróża Kolonia	65,8	28,2	4,6	0,7	0,7	-	152	2,0
15	Karpiówka	55,0	39,5	3,1	1,5	-	0,9	129	2,2
16	Słodków Trzeci	40,0	45,5	12,8	1,7	-	-	180	2,8
17	Budzyń	61,1	32,9	2,3	2,3	1,4	-	85	2,1
18	Góry	61,4	27,2	5,2	5,2	1,0	-	114	2,3
19	Zarzecze II	49,5	40,5	3,6	3,6	1,0	1,8	111	2,1
20	Piaski	65,0	30,8	3,4	-	0,8	-	146	2,1
								2428	

Według danych Urzędu Gminy, do celów podatkowych.

Poziom dochodów uzyskiwanych z gospodarstw rolnych

Dochody w rolnictwie są uzależnione od ekonomicznych uwarunkowań zewnętrznych. Polska przystąpiła do struktur Unii Europejskiej i unijne mechanizmy gospodarcze bezpośrednio oddziałują na nasze rolnictwo. Ze względu na łatwość importu artykułów rolnych z zagranicy po dość niskich cenach, nie jest możliwe ustalenie cen na nasze produkty rolne na poziomie kosztów własnych rolników, a jedynie na poziomie cen ustalonych jako konkurencyjne.

Rolnictwo we wszystkich krajach Unii jest w dużym zakresie subwencjonowane (dotowane), na poziomie 20-60% w zależności od kraju i kierunku produkcji, natomiast polskie rolnictwo jest dotowane (wspomagane) na znacznie niższym poziomie. Stąd też niższe dochody polskich rolników, w tym posiadających gospodarstwa na terenie gminy Kraśnik. Relacje te można przedstawić posługując się pojęciem "parytetu dochodów". W czasach polskiej gospodarki socjalistycznej był on na poziomie 0,8-0,9 w porównaniu do dochodów z pozarolniczych źródeł, w latach 1995-96 przekraczał wskaźnik 1,0, zaś w ostatnich latach spadł do poziomu 0,4-0,6. W tym tkwi główna przyczyna niskich dochodów

większości gospodarstw rolnych również na obszarze gminy.

5.5. Potencjał gospodarczy.

Ocena zasobów surowcowych

Surowce mineralne występujące na terenie gminy Kraśnik związane są z utworami wieku czwartorzędowego i kredowego. Występują one na powierzchni lub pod niewielkim nakładem.

Kruszywa naturalne, występujące na terenie gminy reprezentowane są przez piaski wodnolodowcowe, eoliczne i deluwialne. Piaski eluwialne i wodnolodowcowe występują na niewielkich powierzchniach w rejonie miejscowości Budzyń, Piaski, Lasy. Piaski deluwialne wypełniają suche doliny denudacyjne i niektóre wąwozy oraz występują w dolinie rzeki Wyżnicy, głównie na jej prawym brzegu. Piaski eksploatowane są na niewielką skalę przez miejscową ludność na potrzeby lokalnego budownictwa.

Do surowców ilastych występujących na terenie gminy należą lessy. Nie są to w ścisłym znaczeniu tego słowa surowce ilaste z uwagi na małą zawartość minerałów ilastych – głównego składnika surowców ceramicznych. Jest to surowiec najslabszy i nadaje się do produkcji cegły pełnej niższych klas lub jako klinkier drogowy. Na terenie gminy lessy występują powszechnie pokrywając tereny położone w południowej części gminy. Ze względu na duże rozprzestrzenienie osadów lessowych i znaczne ich miąższości (do 10 m) są one przedmiotem intensywnej eksploatacji jako surowiec ilasty do produkcji cegły budowlanej. Surowce węglanowe reprezentowane są przez opoki i opoki margliste odsłaniające się na powierzchni w północnej i północno-wschodniej części gminy, jednak nie stwierdzono punktów ich eksploatacji.

Ocena warunków dla celów turystycznych i rekreacyjnych

Gmina Kraśnik jest atrakcyjna turystycznie. Znaczne urzeźbienie terenu stwarzające możliwość oglądania rozległych widoków (również przeciwległego brzegu Wisły), wzajemne przeplatanie się powierzchni leśnych, pól z występującymi tu licznie zadrzewieniami, obecność dużych kompleksów leśnych i rzadko w tej części województwa spotykanych stawów czyni opisywany obszar malowniczym i atrakcyjnym krajobrazowo. Większość krajobrazów, zwłaszcza na wschód i południe od miasta ma charakter kulturowy, sprawiający jednak wrażenie naturalności i harmonii.

Elementami antropogenicznymi, podnoszącymi atrakcyjność południowej i wschodniej części gminy, są ciekawe obiekty budownictwa drewnianego, stare młyny, pozostałości parków podworskich, zabytkowy kościół w Stróży, cmentarz w Karpiówce oraz nie spotykana w innych częściach regionu ilość krzyży i kapliczek przydrożnych. Szczególnie piękne krajobrazy oglądać można z prawego zbocza Wyżnicy na wschód od miasta w okolicach Karpiówki i Słodkowa.

Do walorów krajobrazowych zasługujących na podkreślenie należy duża widokowość doliny rzecznej, zwłaszcza w okolicach stawów jak również na wschód od miasta, skąd widoczna jest piękna panorama najstarszej części miasta z dominującymi wśród drzew wieżami obu zabytkowych kościołów. Miasto ze względu na zajmowaną powierzchnię i położenie na obu zboczach doliny odgrywa dużą rolę w krajobrazie, a jego zabytki widoczne są z wielu miejsc w gminie. Opisywany obszar ma również duże walory dydaktyczne. Na przykład trasa wzdłuż potoku Krasnego aż do dawnych źródeł pod zboczem asymetrycznej doliny stanowi doskonałą ścieżkę dydaktyczną dającą przegląd budowy geologicznej, zjawisk hydrograficznych, zbiorowisk roślinnych, sposobu zagospodarowania terenu i przekształceń środowiska. Duże walory dydaktyczne mają również okolice Stróży i Słodkowa oraz Budzyna.

Do tej pory był to jednak obszar pod względem rekreacji praktycznie nie wykorzystany, chociaż ma duże walory przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe, które predysponują do rozwoju tych funkcji, zwłaszcza wypoczynku mieszkańców Kraśnika, a także wypoczynku letniskowego (rejon Słodkowa).

5.6. Stan zasobów i walorów środowiska przyrodniczego.

Ocena walorów przyrodniczo-krajobrazowych

Teren gminy Kraśnik, pomimo sąsiedztwa dość dużego miasta, posiada stosunkowo mało przekształcone środowisko. Decyduje o tym duży udział obszarów leśnych, łąk, stawów, a więc zbliżonych do naturalnych, sprzyjających występowaniu rzadkich i chronionych gatunków flory i fauny.

W dużym stopniu o walorach przyrodniczych i krajobrazowych tego obszaru decyduje roślinność, a zwłaszcza lasy. Stanowią one naturalne zbiorowiska roślinności będące ostoją dla zwierząt, pełnią również ważną rolę glebochronną a także regulatora stosunków wodnych,

zwłaszcza że są to lasy występujące na ogół w strefach wododziałów. Wysoką ocenę pod względem przyrodniczym otrzymują również pola uprawne, związane z obszarem lessowym. Licznie występują tu zadrzewienia śródpolne, pełniące ważną rolę glebochronną i w istotny sposób podnoszące walory krajobrazowe. Duże znaczenie dla zachowania równowagi ekologicznej i procesów samoregulacji ma również występowanie naturalnych korytarzy ekologicznych w postaci zalesionych wąwozów i doliny rzecznej.

Głównym ciekim gminy jest rzeka Wyżnica, w dolinie której zachowały się fragmenty olsów i licznie zadrzewienia. Dzięki temu pomimo częściowego uregulowania, rzeka na znacznej przestrzeni, poza granicami miasta, sprawia wrażenie naturalnej. W dnie doliny istnieją 3 kompleksy stawów, które nie tylko retencjonują wodę, ale również pełnią funkcję ekologiczną i krajobrazową. Na terenie gminy występują cztery obszary źródliskowe, z których jeden daje początek Wyżnicy. Spośród abiotycznych elementów środowiska na uwagę zasługuje rzeźba terenu. W południowo-wschodniej części jest ona urozmaicona, odznacza się znacznymi różnicami wysokości i dużymi spadkami, z siecią malowniczych wąwozów, na ogół zalesionych. Północna i zachodnia część jest mniej atrakcyjna krajobrazowo ze względu na słabsze urzeźbienie, mniejsze różnice wysokości i duży stopień przekształcenia środowiska.

Struktura ekologiczna

1). Korytarze ekologiczne

Największe znaczenie przyrodnicze na terenie gminy Kraśnik ma korytarz ekologiczny "Lasów Kraśnickich" łączący dwie części Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu będącego częścią Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET-PL. Tworzy on łuk biegnący od granicy gminy przy zachodnim skraju lasu pułankowskiego przez Dąbrowę ku szosie łączącej Kraśnik z Urzędowem. Obejmuje zachowane w strefie wododziałowej fragmenty lasów i pól uprawnych z zadrzewieniami śródpolnymi.

Przez teren gminy przebiegają również korytarze ekologiczne o znaczeniu regionalnym, łączące ze sobą tereny cenne pod względem przyrodniczym, znajdujące się poza terenem gminy Kraśnik, umożliwiając przemieszczanie się gatunków. Jednym z nich jest dolina Wyżnicy, umożliwiająca migracje roślin i zwierząt w kierunku Korytarza Ekologicznego Środkowej Wisły. Drugim ważnym regionalnym łącznikiem jest kompleks leśny znajdujący się w południowej części gminy. W zachodniej części przechodzi on na rzekę Karasiówkę, za pomocą której łączy się z Korytarzem Ekologicznym Doliny Sanny, a następnie Korytarzem Ekologicznym Środkowej Wisły.

Oba korytarze ekologiczne w zachodniej części gminy łączą się ze sobą i poprzez kompleksy leśne oraz obniżenie terenowe w gminie Szastarka przechodzą na rzekę Bystrycę, za pomocą której tereny ekologiczne gminy Kraśnik mają połączenie z systemem obszarów chronionych w rejonie Lublina.

Poza tym przez teren gminy przechodzi szereg korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym. Przebiegają one siecią wąwozów rozcinających gminę. W partiach wysoczyznowych ich funkcja jest ograniczona wylesionymi partiami pól, które wymagają wzmocnienia poprzez stworzenie systemu śródpolnych pasów, szpalerów, żywopłotów i kęp roślinności o funkcjach przyrodniczych i przeciwerozojnych. Powiązania lokalnych korytarzy ekologicznych osłabiane są również przez zwarte ciągi zabudowy miasta Kraśnik oraz bariery liniowe – drogi.

2). Węzły ekologiczne

Na terenie gminy Kraśnik wyodrębniono 5 węzłów ekologicznych:

- a) leśny zlokalizowany w kompleksie leśnym w północno-wschodniej części gminy. Jest to największy kompleks leśny na siedliskach lasu mieszanego świeżego (LMśw) oraz lasu mieszanego (LM). Jest to teren występowania rzadkich roślin i zwierząt;
- b) leśny zlokalizowany w Lesie Polichna na siedliskach lasu mieszanego, będący obszarem występowania rzadkich roślin;
- c) wodno-łąkowy na stawach oraz okolicznych łąkach w Kolonii Stróża i Słodkowie;
- d) wodno-łąkowy na stawach i okolicznych łąkach w Ośrodku Wyżnica.
Oba węzły wodno-łąkowe są miejscem występowania wielu rzadkich i chronionych gatunków awifauny.
- e) leśno-kserotermiczny zlokalizowany na terenie wsi Słodków w częściowo zalesionych wąwozach, na skarpach których znajdują się zgrupowania płatów roślinności murawowej i kserotermicznej.

3). Ochrona walorów przyrodniczych

Duże walory przyrodnicze i krajobrazowe gminy Kraśnik sprawiły, że prawie 2/3 jej części włączono w system obszarów chronionych województwa lubelskiego. W gminie Kraśnik utworzono:

1. Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu obejmujący 65/1% terytorium gminy. Obszary te mają być rezerwami terenów na stale rosnące potrzeby rekreacji i miejscem produkcji zdrowej żywności.

2. Specjalny obszar ochrony siedlisk - Natura 2000 – Polichna (PLH 060078). Obszar położony w środkowo-zachodniej części Wyżyny Lubelskiej, ważny w skali regionalnej.
3. Korytarz ekologiczny łączący dwie części Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Znajduje się on w północnej części gminy i obejmuje zachowane w strefie wododziałowej fragmenty lasów i pól uprawnych z zadrzewieniami śródpolnymi.
4. Ochroną pomnikową objęto:
 - a) klon jawor o obwodzie pnia 620cm znajdujący się na działce przykościelnej kościoła pw. Św. Trójcy w Stróży Kolonia;
 - b) kasztanowiec zwyczajny o obwodzie pnia 375cm rośnie na działce parafii rzymskokatolickiej pw. Trójcy Św. i Matki Boskiej Częstochowskiej w Stróży Kolonia;
 - c) lipa drobnolistna o obwodzie pnia 452cm. rośnie na działce parafii rzymskokatolickiej pw. Trójcy Św. i Matki Boskiej Częstochowskiej w stróży Kolonia;
 - d) lipa drobnolistna o obwodzie pnia 400cm. rośnie na działce parafii rzymskokatolickiej pw. Trójcy Św. i Matki Boskiej Częstochowskiej w Stróży Kolonia.
5. Proponuje się utworzyć: rezerwat leśny im. J. Motyki obejmujący oddziały i pododdziały: 211 k-l, 212 a-f, 213 b-d, 216 a-f 217 a, b, 218 a, b, 221 a-m, 222 a-d położone w leśnictwie Polichna. Celem ochrony są dobrze zachowane zwarte lasy bukowe z wyspą lasu jodłowego, interesujące geobotanicznie zbiorowiska leśne oraz występujące na tym obszarze rzadkie i chronione rośliny zielne.
6. Proponuje się objąć ochroną pomnikową kilkadziesiąt obiektów zlokalizowanych na terenie gminy.
7. Proponuje się utworzyć 4 użytki ekologiczne:
 - a) Łąki Słodkowskie - obejmujący część doliny górnej Wyżnicy, o powierzchni ok. 53 ha. Występują tu liczne źródła dające początek rzece oraz stawy. Przy korycie zachowały się fragmenty zadrzewień,
 - b) “Krasny” - obejmujący część doliny Wyżnicy w okolicach Pasięki, o powierzchni ok. 28 ha. W zakolu doliny istnieją stawy zasilane przez źródła. Na obszarze projektowanego użytku znajduje się dawne koryto rzeczne potoku Krasny. Wzdłuż koryta oraz w obrębie łąk istnieją zadrzewienia sprzyjające

występowaniu wielu gatunków zwierząt.

- c) "Strzelnica" - obejmujący fragment stromego zbocza asymetrycznej doliny, w której położona jest wieś Podlesie o powierzchni ok. 7 ha. Na terenie projektowanego użytku ekologicznego znajdują się 2 źródła. Użytek utworzono dla ochrony stanowisk rzadkich chronionych roślin.
- d) "Wyżnica" obejmujący fragment doliny Wyżnicy między Suchynią i Kolonią Wyżnianką. Znajduje się tu duży kompleks stawów, fragmenty olsów. Z dna doliny wypływają źródła o dość dużej wydajności.

Poza tym na terenie gminy do lasów ochronnych grupy I zaliczono 65,4% lasów, z czego 65,3% to lasy glebochronne, natomiast 0,1% stanowią lasy wodochronne.

4). Elementy wzmacniające strukturę ekologiczną.

W celu zapobieżenia szkodliwemu oddziaływaniu na środowisko przyrodnicze należy stosować różnego rodzaju zabiegi ochronne. Najważniejszymi dla wzmocnienia struktury ekologicznej są zabiegi fitomelioracyjne, do których należy zaliczyć:

- zalesianie większych kompleksów terenów o niewielkiej przydatności rolniczej (najsłabsze gleby –V – VI klasa bonitacyjna),
- zadrzewianie parowów, skarp, osuwisk, wierzchowin, wzgórz, stoków o stromych spadkach oraz terenów podlegającym erozji (wodnej lub wietrznej),
- rekultywacja w kierunku leśnym lub wodnym terenów po eksploatacji żwirów, piasków, gliny i opoki oraz zniszczonych w wyniku działań inwestycyjnych,
- tworzenie pasów ochronnych wokół zbiorników wodnych i wzdłuż rzek poprzez zalesianie, zadrzewienia, zadarnienia, ewentualnie wprowadzenie użytków zielonych w celu utworzenia filtru biologicznego zatrzymującego zanieczyszczenia spływające do wód,
- wprowadzenie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych (na miedzach, przy drogach) poprawiających drożność korytarzy ekologicznych,
- wprowadzenie zieleni izolacyjnej lub ochronnej w formie biologicznej odbudowy wzdłuż głównych arterii komunikacyjnych i wokół terenów przemysłowych,

Korzystny wpływ kształtowania krajobrazu rolniczego objawia się w poprawie mikroklimatu (ograniczenie prędkości wiatru, korzystne zmiany w rozkładzie opadów, parowania i temperatury) oraz osłabienie procesów erozyjnych. Stworzone będą warunki pozwalające na liczne zasiedlenia tych terenów przez florę i faunę, a w szczególności ptaki będące sprzymierzeńcami człowieka. Ograniczony zostanie również spływ powierzchniowy,

poprawione właściwości terenów, ulegnie polepszeniu także stan wód.

5).Kopaliny

Na obszarze gminy Kraśnik występują udokumentowane złoża kopalin.

W granicach Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zgodnie z zakazami wynikającymi z Rozporządzenia Nr 39 Wojewody Lubelskiego z dnia 17 lutego 2006 r. w sprawie Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zakazuje się wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu. Zakaz ten nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywania kopalin przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Na pozostałym terenie ustala się ochronę złóż kopalin poprzez:

- prowadzenie eksploatacji złóż w sposób gospodarczo uzasadniony oraz przy zastosowaniu środków ograniczających szkody w środowisku,
- rekultywację terenów wyrobisk poeksploatacyjnych.

6). Elementy destrukcyjne

Najważniejszym zagadnieniem związanym z degradacją środowiska w gminie Kraśnik jest eksploatacja lessów. O stopniu przekształceń mówi duża liczba (ponad 50) wyrobisk usytuowanych najczęściej na zboczach dolin, przy których produkuje się tzw. "surówkę" lub tylko pozyskuje less dla dużych cegielni. Eksploatacja na tak dużą skalę i brak rekultywacji prowadzi do poważnych i nieodwracalnych zmian w pokrywie glebowej, poważnego zniekształcenia rzeźby, powstania skarp, obrywów wzmacniających erozję przyległych terenów, a także obniżenia walorów krajobrazowych.

Poważnym zagrożeniem na terenie gminy jest również erozja ziemna, wodna i wietrzna wywołana zmianą w użytkowaniu powierzchni (zmiana łąk i pastwisk na pola uprawne).

Wpływ na stan środowiska przyrodniczego gminy wywiera również eksploatacja wód podziemnych okolic Kraśnika. Początkowo eksploatacja tych zasobów odbywała się jedynie przez studnie indywidualnych gospodarstw. Obecnie wraz ze wzrostem zapotrzebowania na wodę wybudowano ujęcia głębinowe. Duża koncentracja otworów studziennych na stosunkowo niewielkim obszarze wywiera wpływ na kształt zwierciadła wód podziemnych, powoduje obniżenie zwierciadła wody. Na położenie zwierciadła wody wód podziemnych mają wpływ także melioracje.

Położenie miasta przemysłowego jakim jest Kraśnik, w bezpośrednim sąsiedztwie Wyżnicy nie pozostaje bez wpływu na jakość wód prowadzonych przez rzekę. Poprawa jakości wód prowadzonych przez rzekę jest możliwa pod warunkiem objęcia całego miasta siecią kanalizacyjną i skierowania wszystkich ścieków do oczyszczalni miejskiej. Źródłem zanieczyszczeń są również nieszczelne szamba. Niezadawalający jest również stan techniczny sieci kanalizacyjnej Kraśnika. Sąsiedztwo miasta naraża gminę na zwiększoną ekspansję i zajmowanie gruntów ornych na cele pozarolnicze. Jest to zjawisko szczególnie niekorzystne zwłaszcza na terenach znajdujących się na południowych krańcach miasta, gdzie znajdują się gleby wysokich klas bonitacyjnych.

5.7. Uwarunkowania do zasobów wartości kulturowych.

1. Analiza zasobu kulturowego

Gmina Kraśnik należy do stosunkowo skromnie wyposażonych w wartości kulturowe. Brak w niej również obiektów zabytkowych o wyjątkowych (wybitnych) cechach artystycznych. Na wyróżnienie zasługuje kaplica św. Trójcy w Stróży, stanowiąca cenny przykład architektury sakralnej, późnobarokowej z 2 poł. XVIIIw. o rzadkim założeniu na planie trójkąt. Z kaplicą związany jest również jedyny ośrodek sakralny. Część terenów obsługiwał pobliski Kraśnik. Obszar gminy zawsze podporządkowane były Kraśnikowi, gdzie zlokalizowana była administracja świecka i kościelna, główne urzędy i usługi, a nawet cmentarz.

Osadnictwo na terenie gminy kształtowało się na przestrzeni wieków głównie wzdłuż głównego traktu, jaki przebiegał tędy w już w czasach średniowiecznych na Ruś. Wzdłuż jego przebiegu wykształcił się główny ośrodek – Stróża, położony nad rzeczką Wyznica. Dostępność wody jak i szlaku komunikacyjnego była czynnikiem osiedleńczym. Do chwili obecnej utrzymała się zasada układu osadniczego wzdłuż drogi, na kierunku wschód – zachód, w zwartej formie, praktycznie bez zabudowy rozproszonej (Stróża, Kol. Stróża, Słodków, Pasieka, Bojanówka, Kowalin). Zasada ta powinna być kontynuowana w polityce przestrzennej dla tego terenu.

Stosunkowo nielicznie zachowała się do naszych czasów tradycyjna, drewniana zabudowa wiejska. Na przykład jeszcze w latach 50-tych XXw. w Podlesiu większość budynków była drewniana i kryta strzechą. Przyczyną zniknięcia z krajobrazu gminy tradycyjnej zabudowy było pojawienie się w latach 60-tych licznych chłopskich cegielni. Do dziś funkcjonują one jako nieodzowny element krajobrazu.

Ważnym elementem kultu i krajobrazu wsi polskiej są kapliczki i krzyże przydrożne – zachowane m.in. w Stróży, Słodkowie, Pasiece, Podlesiu. Przeważa tutaj typ kapliczki domkowej, zarówno murowanej jak i drewnianej – z figurą lub wizerunkiem świętego w środku. Uzupełnienie tej grupy stanowią przykłady współczesne, które nawiązują formalnie do rozwiązań historycznych. Godna uwagi jest dbałość miejscowej ludności o te budowle oraz kultywowanie tradycji.

Niestety nie zachował się do naszych czasów w pierwotnej formie żaden z wymienionych w przekazach źródłowych zespołów dworsko- parkowych i folwarcznych. Pozostałości takiego założenia – najlepiej czytelne zachowały się (w postaci drzewostanu) Kol. Stróża.

Z zabytków architektury przemysłowej zachował się jeden młyn murowany w Stróży. Obszar gminy Kraśnik zajmuje ważne miejsce w historii Lubelszczyzny, tutaj miały miejsce dwie bitwy I wojny światowej. Podczas II wojny światowej działał ruch oporu. Pamiątką tamtych wydarzeń są mogiły, cmentarze i miejsca pamięci narodowej w Słodkowie, Stróży, Kol. Stróża i Karpiówce.

Uzupełnieniem krajobrazu kulturowego gminy są dobrze zachowane historyczne rozłogi pól – w obrębie miejscowości: Słodków Trzeci, Stróża, Zarzecze, Podlesie, Mikulin – do zachowania i objęcia ochroną.

2. Analiza krajobrazowa.

Na terenie gminy dominuje krajobraz rolniczo- leśny. Przeważają tu obszary pagórkowate o deniwelacjach przekraczających często 30m. Rzeźba jest tworzona przez układ niewielkich wierzchołków, poprzecinanych gęstą siecią dolinek denudacyjnych i tylko jednej doliny rzecznej rzeki Wyżnicy. We wschodniej i południowo- wschodniej części terenu (Słodków Trzeci, Karpiówka), dzięki rytmicznemu powtarzaniu się niektórych form, rzeźba upodabnia się do rzeźby roztoczańskiej, nie spotykanej w innych częściach województwa.

Kompleksy leśne dominują w krajobrazie w północno- wschodniej i południowo- wschodniej części gminy. W obydwu przypadkach są to siedliska leśne typu las mieszany świeży i las świeży. Biorąc pod uwagę walory ekologiczne i przyrodnicze opracowany został projekt rezerwatu bukowo - jodłowego (kompleks południowo- wschodni) wraz z ciekawą rzeźbą charakteryzującą się gęstą siecią młodych rozcięć erozyjnych utrwalonych przez porastającą je roślinność.

W pozostałej części gminy dominuje typowy krajobraz rolniczy z małymi śródpolnymi enklawami leśnymi i pojedynczymi drzewami, oraz krajobraz strefy podmiejskiej w bezpośrednim sąsiedztwie Kraśnika (Spławy, Suchynia, Stróża).

Na wyróżnienie zasługują okolice rozległych stawów w Suchyni i Stróży.

Ciekawe ukształtowanie terenu gminy, jej walory krajobrazowe i ekologiczne oraz bliskość miasta Kraśnika są czynnikami sprzyjającym dla rozwoju agroturystyki oraz innych dziedzin z tym związanych, np. turystyka rowerowa (szlaki rowerowe), szlaki pieszych wędrówek, itp. Walory krajobrazu podnoszą dość liczne zadrzewienia śródpolne – pełniące jednocześnie ważną rolę glebochronną.

Różnorodność ukształtowania terenu stwarza możliwości oglądania rozległych widoków i panoram – w tym panoramy Kraśnika.

Gmina leży niemalże w całości w obrębie Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobraz,

rociąającego się od zachodniego skłonu Roztocza po ujście Wyżnicy do Wisły pod Józefowem.

Osobliwość krajobrazową jest wieś Dąbrowa Bór, otoczona z trzech stron lasami. Stanowi ona dogodne miejsce dla rozwoju agroturystyki i wypoczynku aktywnego poprzez stworzenie np. ścieżek rowerowych, pieszych, itp.

3. Ochrona i kształtowanie krajobrazu kulturowego.

Kształtowanie harmonijnego krajobrazu winno łączyć się z ochroną obszarów i elementów krajobrazu gminy o najwyższych wartościach oraz tych układów przestrzennych, które wiążą walory użytkowe i estetyczne w zagospodarowaniu i zabudowie terenu.

Celem ochrony jest zachowanie ekspozycji krajobrazu w dalekim widoku i ochrona przestrzeni rolniczej. Główną obowiązującą zasadą jest utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenów polnych oraz zachowanie struktury przestrzennej gminy (istniejącej relacji między terenami niezainwestowanymi i zabudowanymi) przez ograniczenie wszelkich form zainwestowania do terenów ukształtowanej i kształtującej się zabudowy wiejskiej – szczególnie wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych.

Na obszarach posiadających walory kulturowe w szczególności winny obowiązywać:

- zakaz lokalizacji zabudowy wielkokubaturowej,
- dopuszczenie uzupełnienia zabudowy w istniejących siedliskach pod warunkiem utrzymania gabarytów – maksymalnie do 2 kondygnacji,
- ograniczenia gabarytów zabudowy - do 1 kondygnacji - w strefie przydolinnej Wyżnicy ze względów na znaczną ekspozycję naturalnego krajobrazu,
- tworzenie osłon krajobrazowych przez nasadzenia zieleni wysokiej wokół zabudowy rozproszonej (pojedyncze siedliska),
- kształtowanie układów zieleni na kierunkach powiązań ekologicznych (zalesienia), przydrożnej (szpalery, aleje) śródpolne,
- ograniczenia budowy obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej (w tym wieże telefonii komórkowej) w otwartym krajobrazie.

6. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.

6.1. Funkcja i ranga miejscowości.

1) Ośrodek usług obsługi rolnictwa, ludności i administracji - Kraśnik.

2) Miejscowości gminne:

2.1. Ośrodki koncentracji osadnictwa pozarolniczego:

Stróża, Kolonia Stróża, Podlesie, Bojanówka.

2.2. Ośrodki obsługi rolnictwa i ludności – tereny lokalizacji usług podstawowych – ośrodki usługowe wspomagające:

Bojanówka - Splawy Kolonia, Stróża.

2.3. Ośrodki elementarne:

Podlesie, Niziny, Kowalin, Suchynia, Ośrodek Wyżnica, Mikulin, Góry, Pasieka, Słodków Pierwszy, Słodków Drugi, Słodków Trzeci, Karpiówka, Kolonia Stróża, Zarzecze I, Zarzecze II, Piaski, Dąbrowa Bór, Budzyń.

2.4. Wsie letniskowe

Ośrodek Wyżnica, Kolonia Stróża, Podlesie, Stróża, Pasieka, Karpiówka, Piaski, Dąbrowa Bór.

6.2. Struktura stref przyrodniczo-krajobrazowych.

Ze względu na zróżnicowanie stanu środowiska wynikające z uwarunkowań przyrodniczych, efektów egzystencji i działalności człowieka oraz potrzebę właściwej jego ochrony i kształtowania obszar administracyjny gminy Kraśnik dzieli się na cztery strefy przyrodniczo-krajobrazowe. Granice stref przedstawiono na rysunku studium.

Tabela nr 10. System stref przyrodniczo-krajobrazowych gminy Kraśnik

Nr strefy	Nazwa strefy
1	Wysoczyzna Dąbrowy
2	Las Kraśnicki
3	Wysoczyzna Słodkowa
4	Dolina rzeki Wyżnicy

Zmiana funkcji stref oraz zasad jej ochrony i zagospodarowania dokonywana w poszczególnych jednostkach funkcjonalno-przestrzennych poprzez lokalizację obiektów o innej funkcji jest niedopuszczalna w procedurze opracowania miejscowych planów

zagospodarowania przestrzennego gminy oraz ich zmianach bez korekty ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Poniżej przedstawiono obowiązujące zasady ochrony i zagospodarowania stref.

Strefa 1 – Wysoczyzna Dąbrowy.

1.1. Opis przewodnich cech strefy i funkcje w strukturze ekologicznej i przestrzennej gminy.

- a) teren ekologicznej strefy leśno-polnej,
- b) zbiorowiska roślinności segetalnej związane z uprawami polowymi oraz zbiorowiska roślinności leśnej,
- c) w strefie znajdują się punkty widokowe,
- d) fragmenty lasów częściowo uznane za lasy wodochronne i glebochronne,
- e) w strefie znajdują się tereny przeznaczone pod przemysł oraz rezerwę terenu pod przemysł,
- f) w strefie znajduje się składowisko odpadów,
- g) strefę przecinają liczne linie energetyczne oraz drogi, w tym droga krajowa,
- h) w strefie znajdują się stanowiska archeologiczne,
- i) na skraju lasu znajduje się wyrobisko wytypowane do rekultywacji.

1.2. Zagrożenia

- a) rozpraszanie się zabudowy na tereny otwarte, co powoduje uszczuplenie powierzchni biologicznie czynnej,
- b) rozwój sieci wodociągowej bez równoczesnej budowy sieci kanalizacyjnej sprzyjające skażeniu bakteriologicznemu wód gruntowych,
- c) zagrożenie fitosanitarne ze strony “dzikich” wysypisk,
- d) niekontrolowana eksploatacja lasów,
- e) zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi w strefie oddziaływania linii energetycznych wysokiego napięcia,
- f) zagrożenie walorów środowiska przyrodniczego ze strony zakładów przemysłowych i wysypiska odpadów.

1.3. Generalne zasady ochrony walorów oraz kształtowania zagospodarowania przestrzennego strefy.

- a) możliwość lokalizacji nowej zabudowy w obszarach wskazanych rysunkiem studium,
- b) utrzymanie istniejącej, rozproszonej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług oraz zabudowy zagrodowej z możliwością remontów, modernizacji i wymiany budynków oraz rozbudowy o dodatkowy budynek mieszkalny dla członków rodzin bez prawa wtórnych podziałów,
- c) możliwość uzupełniania istniejących siedlisk obiektami mieszkalnymi, gospodarczymi i inwentarskimi i urządzeniami infrastruktury technicznej niezbędnymi do racjonalnej gospodarki (w tym budowli rolniczych),
- d) zgodne z wymogami ochrony środowiska rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej i odpadami,
- e) nasadzenie zieleni izolacyjnej oddzielającej obszary o różnym sposobie użytkowania z wykorzystaniem rodzimych gatunków drzew i krzewów,
- f) likwidacja dzikich wysypisk śmieci,
- g) ochrona przed wchodzeniem zabudowy w strefę brzegową lasu poprzez zachowanie dopuszczalnej odległości zabudowy od linii lasu; odległość nowej zabudowy od lasu powinna uwzględniać zasady ochrony przeciwpożarowej oraz zasady ochrony ekosystemu leśnego przed szkodliwym oddziaływaniem zagrożeń zewnętrznych (właściwe kształtowanie strefy ekotonowej), a także warunki bezpieczeństwa obiektów budowlanych w przypadku powalenia drzew leśnych,
- h) prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej,
- i) zachowanie stosownej wolnej od zabudowy strefy wzdłuż linii energetycznych,
- j) monitorowanie terenu wokół zakładów przemysłowych i wysypiska odpadów,
- k) lokalizowanie urządzeń ograniczających skażenie środowiska w zakładach przemysłowych,
- l) kształtowanie kompozycji przyzagrodowej zieleni ozdobnej z wykorzystaniem rodzimych gatunków drzew i krzewów,
- m) zachowanie i ochrona istniejących zalesień,
- n) kształtowanie możliwie szerokich i różnorodnych ekotonów leśnych,
- o) respektowanie przepisów dotyczących lasów ochronnych,
- p) dopuszcza się zalesianie, zadrzewianie lub zakrzewianie użytków rolnych określonych rysunkiem planu oraz nie wyznaczonych rysunkiem studium dla:

- gruntów o niskich klasach bonitacyjnych tj. V i VI klasie,
- gruntów rolnych narażonych na erozję i trudnych do uprawy o nachyleniu powyżej 15°,
- q) niedopuszczanie do rozpraszania się zabudowy na tereny otwarte,
- r) zapobieganie skażeniu płytkich wód gruntowych poprzez rozwój sieci kanalizacyjnej lub szamb przydomowych,
- s) utrzymanie wysokich walorów ekologiczno-krajobrazowych strefy przyleśnej, w tym celu w strefie ekspozycji krajobrazu (przedpole lasu) obowiązuje zakaz budowy dużych obiektów kubaturowych.

Strefa 2 – Las Kraśnicki

2.1. Opis przewodnich cech strefy i funkcje w strukturze ekologicznej i przestrzennej gminy.

- a) stan ochrony prawnej:
 - jednostka znajduje się w Kraśnickim Obszarze Chronionego Krajobrazu;
- a) teren ekologicznej strefy leśnej,
- b) walory estetyczne krajobrazu wysokie,
- c) strefę przecinają linia kolejowa oraz trasa projektowanej drogi ekspresowej,
- d) zwarty kompleks lasów państwowych, z którymi łączy się niewielki fragment lasów prywatnych.

2.2. Zagrożenia.

- a) zagrożenie komunikacyjne ze strony linii kolejowej oraz planowanej drogi ekspresowej,
- b) nadmierna penetracja ludzka, niszczenie roślin, niepokojenie zwierząt,
- c) zagrożenie fitosanitarne ze strony “dzikich” wysypisk,
- d) wzrost zaśmiecenia kompleksu leśnego, zwłaszcza na jego obrzeżach i wzdłuż dróg,
- e) wnikanie gatunków synantropijnych do fitocenoz leśnych poprzez szeroką strefę ekotonową i z “dzikich” wysypisk w lasach.

2.3. Generalne zasady ochrony walorów oraz kształtowania zagospodarowania przestrzennego strefy.

- a) pielęgnowanie upraw pod kątem docelowego drzewostanu,
- b) zwiększenie bioróżnorodności ekosystemu leśnego poprzez wprowadzanie do drzewostanu drzew owocowych stanowiących dodatkowy żer dla zwierzyny,

- c) oczyszczenie lasów z “dzikich” wysypisk,
- d) ochrona walorów ekosystemu leśnego przed wchodzeniem zabudowy w strefę brzegową lasu – zachowanie dopuszczalnej odległości zabudowy od linii lasu; odległość nowej zabudowy od lasu powinna uwzględniać zasady ochrony przeciwpożarowej oraz zasady ochrony ekosystemu leśnego przed szkodliwym oddziaływaniem zagrożeń zewnętrznych (właściwe kształtowanie strefy ekotonowej), a także warunki bezpieczeństwa obiektów budowlanych w przypadku powalenia drzew leśnych,
- e) uporządkowanie gospodarki leśnej, zwłaszcza stanu sanitarnego,
- f) zachowanie walorów przyrodniczych przy równoczesnym rozwoju rekreacji w sposób niekolizyjny z walorami ekologicznymi strefy i terenów sąsiednich,
- g) utrzymanie dużych walorów florystycznych,
- h) kształtowanie możliwie szerokich ekotonów leśnych,
- i) nie zabudowywanie obrzeży lasu,
- j) zwiększenie przestrzennej zwartości ekosystemu leśnego,
- k) możliwość zalesienia enklaw śródleśnych.

Strefa 3 – Wysoczyzna Słodkowa

3.1. Opis przewodnich cech strefy i funkcje w strukturze ekologicznej i przestrzennej gminy.

- a) stan ochrony prawnej:
 - część strefy wchodzi w skład Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
 - w strefie znajduje się specjalny obszar ochrony siedlisk - Natura 2000 – „Polichna” (PLH 060078).
 - w strefie znajdują się projektowane użytki ekologiczne:
 - “Łąki Słodkowskie”
 - “Krasny”
 - “Wyżnica”
- b) ścisłą ochroną konserwatorską objęta jest mogiła Powstańców Styczniowych z 1863r.,
- c) pośrednią ochroną konserwatorską objęta jest kaplica p.w. Św. Trójcy w Stróży wraz z wyposażeniem w zabytki ruchome oraz otaczającym go drzewostanem w granicach cmentarza kościelnego,
- d) teren ekologicznej strefy polno-leśnej,
- e) jednostkę przecinają drogi: krajowa, powiatowe i gminne oraz trasa planowanej drogi

- ekspresowej i obejścia miasta Kraśnika,
- f) zbiorowiska roślinności segetalnej związanej z uprawami polowymi,
 - g) w strefie znajdują się punkty widokowe,
 - h) w strefie znajdują się stanowiska archeologiczne,
 - i) w strefie znajdują się fragmenty lasów pełniące funkcje lasów glebochronnych,
 - j) w strefie znajdują się liczne cegielnie wraz z wyrobiskami,
 - k) strefę przecina gazociąg DN 700 oraz linia energetyczna WN 110kV.

3.2. Zagrożenia.

- a) rozpraszanie się zabudowy na tereny otwarte co powoduje uszczuplenie powierzchni biologicznie czynnej,
- b) zagrożenie fitosanitarne ze strony “dzikich” wysypisk,
- c) ryzyko wystąpienia nadzwyczajnych zagrożeń środowiska w przypadku awarii gazociągu,
- d) niszczenie gleb spowodowane erozją powierzchniową,
- e) rozwój sieci wodociągowej bez równoczesnej budowy sieci kanalizacyjnej sprzyjające skażeniu bakteriologicznemu wód gruntowych,
- f) zagrożenie zanieczyszczeniem komunikacyjnym w strefie oddziaływania dróg,
- g) zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi w strefie oddziaływania linii energetycznych wysokiego napięcia,

3.3. Generalne zasady ochrony walorów oraz kształtowania zagospodarowania przestrzennego strefy.

- a) możliwość lokalizacji nowej zabudowy w obszarach wskazanych rysunkiem studium,
- b) utrzymanie istniejącej, rozproszonej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług oraz zabudowy zagrodowej z możliwością remontów, modernizacji i wymiany budynków oraz rozbudowy o dodatkowy budynek mieszkalny dla członków rodzin bez prawa wtórnych podziałów,
- c) możliwość uzupełniania istniejących siedlisk obiektami mieszkalnymi, gospodarczymi i inwentarskimi i urządzeniami infrastruktury technicznej niezbędnymi do racjonalnej gospodarki (w tym budowli rolniczych),
- d) nasadzenie zieleni izolacyjnej oddzielającej obszary o różnym sposobie użytkowania z wykorzystaniem rodzimych gatunków drzew i krzewów,
- e) dążenie do koncentracji zabudowy i przeciwdziałanie jej rozpraszaniu na tereny

- otwartego krajobrazu, ochrona panoram i osi widokowych,
- f) uwzględnienie rozwiązań w zakresie gospodarki wodno-ściekowej na obszarze gminy zgodne z obowiązującymi przepisami,
 - g) zachowanie **odległości sytuowania obiektów terenowych dla gazociągu** wysokiego ciśnienia DN 700 relacji Jarosław-Puławy, DN 65 i DN 100,
 - h) zachowanie stosownej wolnej od zabudowy strefy wzdłuż linii energetycznych,
 - i) eksploatacja złóż surowców w sposób nie degradujący krajobrazu. Nie wkraczanie z eksploatacją na tereny eksponowane widokowo,
 - j) likwidacja "dzikich" wysypisk śmieci,
 - k) ochrona przed wchodzeniem zabudowy w strefę brzegową lasu poprzez zachowanie dopuszczalnej odległości zabudowy od linii lasu; odległość nowej zabudowy od lasu powinna uwzględniać zasady ochrony przeciwpożarowej oraz zasady ochrony ekosystemu leśnego przed szkodliwym oddziaływaniem zagrożeń zewnętrznych (właściwe kształtowanie strefy ekotonowej), a także warunki bezpieczeństwa obiektów budowlanych w przypadku powalenia drzew leśnych,
 - l) prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej,
 - m) kształtowanie kompozycji przyzagrodowej zieleni ozdobnej z wykorzystaniem rodzimych gatunków drzew i krzewów,
 - n) kształtowanie możliwie szerokich i różnorodnych ekotonów leśnych,
 - o) dopuszcza się zalesianie, zadrzewianie lub zakrzewianie użytków rolnych określonych rysunkiem planu oraz nie wyznaczonych rysunkiem studium dla:
 - gruntów o niskich klasach bonitacyjnych tj. V i VI klasie,
 - gruntów rolnych narażonych na erozję i trudnych do uprawy o nachyleniu powyżej 15°,
 - p) zapobieganie skażeniu płytkich wód gruntowych poprzez rozwój sieci kanalizacyjnej lub szamb przydomowych.

Strefa 4 - Dolina rzeki Wyżnicy

4.1. Opis przewodnich cech strefy i funkcje w strukturze ekologicznej i przestrzennej gminy.

- a) w strefie znajduje się projektowany użytek ekologiczny "Strzelnica";
- b) teren ekologicznej strefy łąkowo-wodnej o wysokich walorach przyrodniczych;
- c) dolina Wyżnicy jest silnie zabagniona, jest to teren o małych spadkach z niewielką ilością starych, bardzo już spłyconych rowów melioracyjnych,
- d) w bezpośrednim sąsiedztwie koryta rzeki w miejscowości Budzyń znajduje się zespół

stawów hodowlanych, w miejscowości Pasieka znajduje się zespół pięciu małych stawów rybnych, a w Kol. Wyżnianka znajduje się jeden mały staw. Stawy zasilane są w wodę najczęściej bezpośrednio ze źródeł,

- e) w obrębie strefy zarejestrowano cztery obszary źródłiskowe:
 - źródła w Słodkowie,
 - źródła w Pasiece,
 - źródła w Budzynie,
 - źródła w Kol. Wyżniance;
- f) dolina Wyżnicy charakteryzuje się asymetrią. Lewe zbocze nadbudowane lessem, mające ekspozycję północną, jest wyraźnie wyższe i bardziej strome niż zbocze prawe,
- g) ilość wody prowadzonej przez rzekę w dużym stopniu zależy od zasilania opadowego,
- h) przy dolinie znajdują się zwarte ciągi zabudowy, w strefie doliny znajduje się zabudowa rozproszona.
- i) strefę przecina linia energetyczna WN 110kV.

4.2. Zagrożenia.

- a) coraz bardziej rozpowszechnione (często w sposób nieuporządkowany) osadnictwo, wchodzące w strefę dolinną,
- b) nadmierna penetracja ludzka, niszczenie rzadkich roślin, niepokojenie zwierząt,
- c) rozwój sieci wodociągowej bez równoczesnej budowy sieci kanalizacyjnej, sprzyjające skażeniu bakteriologicznemu płytkich wód gruntowych i wód powierzchniowych,
- d) zanieczyszczenie wód Wyżnicy stanowiące zagrożenie dla flory i fauny,
- e) bariery liniowe jakimi są przecinające dolinę drogi, które zmniejszają drożność korytarza ekologicznego,
- f) zagrożenie komunikacyjne ze strony planowanej drogi ekspresowej i obwodnicy miasta Kraśnik,
- g) zagrożenie zanieczyszczeniem komunikacyjnym ze strony dróg.

4.3. Generalne zasady ochrony walorów oraz kształtowania zagospodarowania przestrzennego strefy.

- a) zachowanie drożności ekologicznej doliny rzeki Wyżnicy, zapewnienie maksymalnej ochrony walorów przyrodniczych i użytkowych stawów i źródeł,

- b) realizacja i zasięg zbiornika wodnego w rejonie Budzyna o funkcji rekreacyjnej i retencyjnej powinny być uwarunkowane walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi doliny Wyżnicy,
- c) wzmocnienie odporności środowiska przyrodniczego poprzez wzrost powierzchni terenów leśnych, rozwijanie sieci zadrzewień śródpolnych, śródłąkowych i nadrzecznych,
- d) ochrona źródeł przez utrzymanie jak największej powierzchni stawów w dolinie oraz osłonięcie ich od szosy zielenią izolacyjną,
- e) w przypadku budowy obwodnicy dla miasta Kraśnika, konieczne uwzględnienie licznych przepustów umożliwiających migracje wód oraz fauny, w szczególności płazów, wzdłuż doliny,
- f) przejście obwodnicy przez wąwozy powinno być dokonane w warunkach minimalizacji ubytku powierzchni lasu i zakrzaczeń, z zachowaniem naturalnych warunków spływu wód i migracji fauny oraz bez stwarzania zagrożenia dla pobliskich stanowisk roślin rzadkich, w szczególności storczyków,
- g) projektowaną obwodnicę należy obsadzić aleją drzew (najlepiej lip) w celach ochronnych i krajobrazowych,
- h) szczególna ochrona przed zainwestowaniem niezabudowanych jeszcze przydolinnych partii strefy,
- i) zapobieganie skażeniu płytkich wód gruntowych i rzek poprzez rozwój systemów lokalnych kanalizacji, konieczność eliminacji niezorganizowanych zrzutów ścieków,
- j) ochrona i zachowanie istniejących zalesień,
- k) zabrania się zalesiania, zadrzewiania i zakrzaczania użytków rolnych i innych obszarów w odległości mniejszej niż 8 metrów od koryta rzeki oraz grodzienia w odległości mniejszej niż 1,5m od linii brzegowej cieków wodnych.
- l) objęcie ochroną stosunków wodnych i wszelkich powierzchniowych form występowania wody.
- m) utrzymanie istniejącej, rozproszonej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług oraz zabudowy zagrodowej z możliwością remontów, modernizacji i wymiany budynków oraz rozbudowy o dodatkowy budynek mieszkalny dla członków rodzin bez prawa wtórnych podziałów,

6.3. Główne zasady polityki przestrzennej.

Podstawową zasadą polityki przestrzennej powinna być poprawa ładu przestrzennego, a jej wiodące zadania dotyczą głównie sfery osadnictwa. W tym zakresie należy:

- 1) Położyć nacisk na bardziej efektywne wykorzystanie obszarów już mających ustaloną funkcję mieszkaniową - zwłaszcza posiadających dostęp do jak najszerszego zestawu mediów komunalnych i zlokalizowanych wewnątrz lub w sąsiedztwie istniejących, zwartych obszarów zabudowy.
- 2) Ograniczyć do minimum wyznaczanie nowych terenów budowlanych w sytuacji niepełnego wykorzystania terenów już wyznaczonych.
- 3) Nie dopuszczać do powstawania lub narastania osadnictwa w sąsiedztwie obszarów chronionych, a także w innych miejscach rezerwowanych pod funkcje ogólnodostępne i kolidujące z mieszkalnictwem, a w szczególności przestrzegać zasad zagospodarowania stref funkcjonalno-przestrzennych określonych w rozdziale 6.2.
- 4) Należy chronić doliny rzeczne, obszary eksponowane widokowo (punkty, panoramy i otwarcia widokowe) przed zainwestowaniem, głównie przeznaczeniem pod budownictwo.
- 5) Zachować, a w niektórych przypadkach nawet rekonstruować, tradycyjny charakter wizualny miejscowości w skali jednostki osadniczej (kształt miejscowości), siedliska (wzajemne usytuowanie budynków, zieleń przydomowa) i pojedynczego obiektu (forma architektoniczna).
- 6) W terenach nowej zabudowy w celu zachowania i podkreślenia tożsamości kulturowej obszaru, a w szczególności krajobrazu kulturowego wsi, charakteryzującego się tradycyjnym stylem budownictwa ludowego należy ustanowić w planie zagospodarowania przestrzennego gminy nowe prawo lokalne (gminne) dotyczące dopuszczalnych form architektonicznych nowej zabudowy.
- 7) Dopuszcza się regulację i skanalizowanie odcinków rzeki Wyżnicy i cieków naturalnych na terenach zurbanizowanych (zabudowanych), zapewniającą ochronę przeciwpowodziową tych obszarów, pod warunkiem, że regulacja cieków uwarunkowana jest oceną i uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i krajobrazowych.
- 8) Wyznaczyć strefy ochrony widoku i krajobrazu, uwzględniając wglądy panoramiczne, ekspozycje krajobrazu, zespoły urbanistyczne i ich sylwety wskazane do zachowania i ochrony, w powiązaniu z miejscami ich ekspozycji.

- 9) Kierunki kształtowania ekologicznej polityki przestrzennej konstytuują przede wszystkim: położenie gminy w ECONET, co wymusza działania proekologiczne o wymiarze ogólnokrajowym, istniejące walory przyrodniczo-krajobrazowe i potencjalne możliwości ich wzbogacenia oraz odporność środowiska i jego zagrożenia. W oparciu o powyższe przesłanki w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy:
- utrzymać i kształtować ciągłość systemu ekologicznego;
 - wdrożyć politykę ochronną wraz z programem rewaloryzacji przyrody;
 - wdrożyć politykę rewitalizacji i wzbogacania przyrodniczego obszaru gminy, w tym zalesienia;
 - kształtować wysokie walory estetyczne i krajobrazowe oraz urozmaicić strukturę ekologiczną gminy;
 - prowadzić rekultywację zdegenerowanych terenów oraz rozbudowę urządzeń ochrony środowiska;
10. W polityce kształtowania wysokich walorów estetycznych i krajobrazowych oraz wzmocnienia struktury ekologicznej gminy należy uwzględnić m. in.:
- skupianie zabudowy oraz zachowanie względnie intensywnego zagospodarowania. Powinien być ograniczony rozrost zabudowy na obszary otwarte oraz zboczowe dolin rzecznych. Polityka ta musi być połączona z ograniczeniami dotyczącymi formy nowych obiektów - w kierunku jej dostosowania do lokalnych tradycji i cech krajobrazu kulturowego;
 - identyfikację lokalnego systemu przyrodniczego, co umożliwi ochronę przed zabudową istniejących i potencjalnych powiązań ekologicznych.

6.4. Ustalenia ogólne dla obszarów otwartych.

Obszary otwarte obejmują tereny, które obecnie są i pozostają nie zabudowane, stanowiące bazę przyrodniczą gminy, zawierającą m. in. najbardziej wartościowe elementy środowiska przyrodniczego a są położone w następujących obszarach i strefach:

- a) Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu,
- b) **Specjalny obszar ochrony siedlisk - Natura 2000 – Polichna (PLH 060078),**
- c) projektowany rezerwat im. Józefa Motyki,
- d) projektowane użytki ekologiczne,
- e) pomniki przyrody,
- f) korytarze ekologiczne,

- g) obszary ochrony dyspozycyjnych zasobów wód podziemnych,
- h) strefa ochrony siedliskowej lasu,
- i) proponowany obszar ochronny zlewni górnej Wyżnicy,
- j) obszar ochronny Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 406 (Lublin),
- k) strefa ochrony pośredniej ujęcia komunalnego "Głęboka" i ujęcia wody podziemnej na osiedlu „Kolejowe” przy ulicy 3 Maja oraz projektowana strefa ochrony pośredniej ujęcia komunalnego wody podziemnej w Dzielnicy Fabrycznej m. Kraśnik.

Niezależnie od występującej funkcji przyrodniczo - kulturowej tereny otwarte są użytkowane jako:

- rolnicza przestrzeń produkcyjna (pola uprawne, łąki, pastwiska),
- lasy, zadrzewienia,
- wody otwarte,
- tereny rekreacyjne,
- nieużytki.

6.4.1. Ustalenia ogólne dla obszarów prawnie chronionych

Dla obszarów chronionych na terenie gminy obowiązuje:

1. Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu

W granicach Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązują przepisy Rozporządzenia Nr 39 Wojewody Lubelskiego z dnia 17 lutego 2006 r. w sprawie Kraśnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego Nr 65, poz.1224).

2. Specjalny obszar ochrony siedlisk - Natura 2000 – Polichna (PLH 060078).

Obszar położony w środkowo-zachodniej części Wyżyny Lubelskiej, w strefie graniczącej z Roztoczem Zachodnim, w podregionie Wzniesień Urzędowskich. Grzbiety wierzchwinowe pocięte są wąwozami i dolinkami denudacyjnymi. Wąwozy o dnie niekiedy podmokłym osiągają do kilkunastu metrów wysokości. Przez obszar przebiega wododział Wisły i Wieprza.

Obszar ważny w skali regionalnej dla zachowania: żyznej buczyny karpackiej oraz grądu, w tym grądu z bukiem (odmiana małopolska). Jodła i buk mają tu stanowiska na północno-wschodniej granicy zasięgu. Znajduje się tutaj grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum).

Do najpoważniejszych zagrożeń dla siedlisk lasu liściastego obszaru należy zła gospodarka leśna, w tym ekspansja sosny usuwanie martwych i obumierających drzew i antropopresja związana z zagrożeniami komunikacyjnymi oraz zaśmieceniem.

Zasady ochrony obszarów NATURA 2000 określają przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody i ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

3. Projektowany rezerwat im. Józefa Motyki

Zakazy:

- pozyskiwania, niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, ujętych w planie ochrony,
- zbioru wszystkich dziko rosnących roślin, a w szczególności owoców, nasion i grzybów, z wyjątkiem zbioru nasion na potrzeby hodowli lasu,
- polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia nor i legowisk zwierzęcych, gniazd ptasich i wybierania jaj,
- wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów i
- innych nieczystości, innego zanieczyszczenia wód i gleby oraz powietrza,
- wydobywania skał i minerałów,
- niszczenia gleby lub zmiany sposobu jej użytkowania, w szczególności przez pozyskiwanie ściółki leśnej,
- zakłócania ciszy,
- palenia ognisk,
- stosowania środków chemicznych w gospodarce leśnej,
- zmiany stosunków wodnych,
- umieszczania na obszarze rezerwatu tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków nie związanych z ochroną, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa,
- ruchu pojazdów poza drogami publicznymi, z wyjątkiem pojazdów służb leśnych oraz służb ochrony przyrody.

Zakazy, o których mowa **wyżej** nie dotyczą:

- **wykonywania zadań wynikających z planu ochrony lub zadań ochronnych;**

- prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- wykonywania zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
- obszarów objętych ochroną krajobrazową w trakcie ich gospodarczego wykorzystywania przez jednostki organizacyjne, osoby prawne lub fizyczne oraz wykonywania prawa własności, zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego.

4. Pomniki przyrody

Zakazy

- pozyskiwania, niszczenia lub uszkodzenia pomników przyrody,
- dokonywania wszelkich istotnych zmian przedmiotów,
- niszczenia gleby, palenia ognisk, stosowania środków chemicznych w otoczeniu pomników,
- umieszczania na przedmiotach tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków nie związanych z ochroną przyrody,
- wysypywania zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości.

W stosunku do form ochrony przyrody proponowanych objęciem jako użytek ekologiczny lub pomnik przyrody proponuje się przyjąć, zgodnie art. 45 Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r. następujące zakazy:

- niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu lub obszaru;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- uszkodzenia i zanieczyszczania gleby;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
- zmiany sposobu użytkowania ziemi;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt; niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- zbioru, niszczenia, uszkodzenia roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
- umieszczania tablic reklamowych.

Zakazy o których mowa nie dotyczą:

- prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
- realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
- zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
- likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

5. Lasy ochronne

W lasach ochronnych prowadzi się gospodarkę leśną w sposób zapewniający ciągłe spełnianie przez nie celów, dla których zostały wydzielone, w szczególności poprzez:

a) zachowanie trwałości lasów w drodze:

- dbałości o stan zdrowotny i sanitarny lasów;
- preferowanie naturalnego odnowienia lasu;
- ograniczania regulacji stosunków wodnych do prac uzasadnionych potrzebami odnowienia lasu oraz użytkowania sąsiadujących z lasami ochronnymi gruntów nieleśnych;
- ograniczania trwałego odwadniania bagien śródleśnych do przypadków, w których wyniki przeprowadzonych badań i ekspertyz wykluczają niekorzystny wpływ tego zabiegu na stosunki wodne w lasach ochronnych;

b) zagospodarowanie i ochronę lasów poprzez:

- kształtowania struktury gatunkowej i przestrzennej lasu zgodnie z warunkami siedliskowymi, w kierunku powiększania różnorodności biologicznej i zwiększania odporności lasu na czynniki destrukcyjne;
- stosowania indywidualnych sposobów zagospodarowania i ochrony poszczególnych

drzewostanów;

- ustalania etatu cięć według potrzeb hodowlanych lasu;
- ograniczania stosowania zrębów zupełnych do najslabszych siedlisk leśnych oraz prowadzenia ścinki drzew, zrywki i wywozu drewna w sposób zapewniający w maksymalnym stopniu ochronę gleby i roślinności leśnej;
- zakaz pozyskiwania żywicy i karpiny.

6. W obszarze ustanowionej strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej na osiedlu „Kolejowe” i ujęcia wody „Głęboka” obowiązują przepisy określone w :

- Rozporządzeniu Nr 11/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 2 października 2013 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej na osiedlu „Kolejowe” przy ulicy 3 Maja w Kraśniku.
- Rozporządzeniu Nr 13/2013 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 22 października 2013 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody podziemnej „Głęboka” w Kraśniku.

Na rysunku studium wyznaczono projektowaną strefę ochrony pośredniej ujęcia komunalnego wody podziemnej w Dzielnicy Fabrycznej m. Kraśnik. Dokładny zasięg strefy ochronnej i zasady ochrony ujęcia wody zostaną określone w Rozporządzeniu Dyrektora RZGW.

6.4.2 Ustalenia ogólne dla obszarów ochrony planistycznej.

1) Korytarze ekologiczne:

Zgodnie z art. 5 pkt 2 Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. korytarzem ekologicznym jest obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów.

Zakazy:

- składowania odpadów komunalnych, przemysłowych i energetycznych, lokalizacji wylewisk gnojowicy i nieczystości oraz grzebowisk zwierząt,
- lokalizacji zabudowy mieszkaniowej,
- eksploatacji surowców mineralnych;

nakazy:

- likwidacji obiektów destrukcyjnych,

zalecenia:

- kształtowania pasmowych struktur przyrodniczych;
- restytucji użytków zielonych kosztem gruntów ornych,

- prowadzenia dróg po estakadach,
- poszerzania (lub wykonywania) przepustów w przecinających korytarze nasypach drogowych i kolejowych.

Korytarze ekologiczne powinny zachować naturalną drożność i strukturę środowiska.

2) Ochrona wód podziemnych

Wody podziemne są tym elementem środowiska naturalnego, którego jakość zależy od stanu czystości powierzchni ziemi, gruntów, powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych, a przede wszystkim od ilości i rodzaju wprowadzanych do ziemi ścieków i gromadzonych na niej odpadów.

Pośrednio ochronie wód podziemnych służą zapisy odnoszące się do dokumentowania wyników badań hydrotechnicznych zawarte w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze a także regulacje tych zagadnień zapisane w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 października 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać dokumentacje hydrogeologiczne i geologiczno – inżynierskie.

Dokumentacje hydrogeologiczne zasobów dyspozycyjnych, sporządzone dla wybranych zlewni, obszarów administracyjnych czy zbiorników wód podziemnych są podstawowym materiałem umożliwiającym wydzielenie w planach zagospodarowania przestrzennego obszarów wymagających ochrony, a także stanowią składnik wspólnego bilansowania zasobów wód podziemnych i powierzchniowych dla opracowania warunków korzystania z wód w dorzeczach.

3) Strefy ochrony siedliskowej lasu:

- strefę należy wprowadzić w promieniu do 500 m od obrzeży lasu;
- w wyznaczonych strefach nie należy lokalizować dużych monolitowych obiektów kubaturowych, obiektów uciążliwych dla środowiska, składowisk odpadów i wylewisk nieczystości;
- prowadzenie prac hydrotechnicznych i melioracyjnych należy podporządkować wymogom ochrony warunków siedliskowych lasu;
- preferowanymi formami zagospodarowania powinny być różne formy rekreacji, sportu, oświaty, kultury lub zdrowia.

4) Obszar ochronny zlewni górnej Wyżnicy.

Na terenie zlewni chronionej obowiązują następujące zakazy:

- wprowadzania nie oczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych i podziemnych;
- lokalizacji i organizowania nowych wysypisk śmieci i odpadów przemysłowych (z wyjątkiem śmietników i gnojowisk w indywidualnych gospodarstwach rolnych i domowych);
- rolniczego wykorzystania ścieków;
- zakładania nowych cmentarzy i grzebowisk;
- zakopywania przeterminowanych środków ochrony roślin;
- zakładania ferm hodowli bydła i trzody chlewnej w systemie gnojowicowym;
- budowy i rozbudowy zakładów przemysłowych lub innych, które pogorszyłyby warunki sanitarne wód.

Zasady zagospodarowania na tym terenie powinny zmierzać do:

- zwiększenia naturalnej retencyjności terenów poprzez zalesianie obszarów wododziałowych;
- ochrony dolin rzecznych oraz pozadolinnych podmokłości, bagien i torfowisk przed odwodnieniem;
- uporządkowania gospodarki wodno – ściekowej;
- eliminacji ognisk zanieczyszczeń wód podziemnych i powierzchniowych;
- wykluczenia lokalizacji obiektów uciążliwych dla środowiska;
- racjonalnego stosowania nawozów sztucznych i chemicznych środków ochrony roślin.

5) Obszar gminy położony jest w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 406(Lublin)

Wody podziemne i obszary ich zasilania podlegają szczególnej ochronie polegającej zwłaszcza na niedopuszczeniu do zanieczyszczenia wód oraz zapobieganiu i przeciwdziałaniu szkodliwym wpływom na obszary ich zasilania.

6) Zielony pierścień wokół miasta Kraśnik

Zielony pierścień traktuje się jako strefy czynnej ochrony fizjonomii krajobrazu, co oznacza konieczność wzbogacania przyrodniczego tych terenów. W obszarze zielonego pierścienia ustala się:

- ochronę struktury ekologicznej z pozostałościami przyrody zbliżonej do naturalnej i osobliwościami przyrodniczo-krajobrazowymi;
- ochronę tożsamości osadnictwa i krajobrazu wiejskiego przed semiurbanizacją;
- wzbogacanie przyrodnicze terenów głównie drogą zadrzewień i zakrzewień;

- ochronę struktury przestrzennej przed chaotyczną urbanizacją, prowadząca do zaniku charakterystycznego dla terenów podmiejskich krajobrazu mozaikowego (drobnoskalowego);
- funkcję buforową, osłabiającą presję miasta na tereny wiejskie;
- funkcję wypoczynku codziennego i świątecznego dla mieszkańców miasta.

6.4.3. Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Rolnicza przestrzeń gminy (z wyjątkiem obszarów urbanizowanych, stref rekreacyjno - wypoczynkowych) obejmująca dotychczasowe grunty orne, łąki, pastwiska **podlega ochronie przed zabudową i powinna trwale pozostać obszarem otwartym ze względów produkcyjnych, ekologicznych i krajobrazowych.**

Główne trendy zmian i kierunków w zagospodarowaniu przestrzennym obszarów o wiodącej funkcji rolniczej uwzględniać powinny:

- przeciwdziałanie niekorzystnym tendencjom dotyczącym zmian strukturalnych rolnictwa, w tym głównie rozdrobnieniu gospodarstw rolnych oraz podziałom na działki poniżej 1 ha;
- przeciwdziałanie negatywnym zmianom w strukturze upraw, polegającym na ubytku w powierzchni roślin intensyfikujących, w tym przemysłowych;
- przeciwdziałanie lokalizowaniu rozproszonej zabudowy rolniczej wpływającej negatywnie na walory otwartego krajobrazu rolniczego korzystnego dla produkcji rolnej. Z uwagi na położenie i charakter gminy, korzystny będzie rozwój na tych obszarach rolnictwa ekologicznego;
- program scaleń na terenach o szczególnie rozdrobnionej strukturze gospodarstw rolnych umożliwiającą funkcjonowanie rolnictwa na tych obszarach;
- wyznaczenie terenów pod rozwój przetwórstwa usług rolniczych i rzemiosła usługowego;
- uwzględnienie obszarów dla funkcji turystyczno - dydaktycznych i letniskowej gminy (szlaki, ścieżki rowerowe, punkty widokowe);
- dla podtrzymania ciągłości produkcji rolnej dla istniejącej rozproszonej zabudowy zagrodowej nie wyznaczonej planem zagospodarowania przestrzennego, dopuszcza się adaptację i możliwość zabudowy;
- dopuszcza się wymiennosc struktury upraw, a w szczególności wzrostu udziału użytków zielonych kosztem gruntów ornych w szczególności w obszarach narażonych na erozję wodną powierzchniową oraz dolinach rzek.

Dla terenów użytków rolnych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się następujące zasady zabudowy i zagospodarowania:

- 1) wyklucza się, z zastrzeżeniem pkt. 2 lokalizacje nowych budynków poza istniejącymi siedliskami rolnymi;
- 2) dopuszcza się odtwarzanie, rozbudowę i modernizację istniejących siedlisk w tym przekształcenie na funkcję agroturystyczną;
- 3) dopuszcza się uzupełnienie istniejącej zabudowy zagrodowej rozproszonej w wolnych enklawach tą samą funkcją użytkową pod warunkiem położenia wzdłuż utwardzonych i uzbrojonych ciągów komunikacyjnych z zachowaniem warunków zabudowy i zagospodarowania działki jak w ustaleniach dla danej funkcji użytkowania terenu;
- 4) dopuszcza się przekształcanie istniejących siedlisk na cele zabudowy mieszkaniowej niskiej bez prawa geodezyjnego podziału terenu;
- 5) dopuszcza się lokalizację parterowych budynków gospodarczych w obszarze istniejącego siedliska;
- 6) dopuszcza się w granicach ewidencyjnych działki realizację drugiego domu mieszkalnego w strefie do 70,0 m od istniejących budynków, dla członków rodziny w celu polepszenia warunków mieszkaniowych, jednak bez wydzielenia działki;
- 7) dopuszcza się wyznaczanie i utwardzanie dróg wewnętrznych, służących obsłudze gospodarki rolnej;
- 8) zakazuje się melioracji o jedynie odwadniającym charakterze;
- 9) dopuszcza się zalesienie terenów na glebach niskich klas bonitacyjnych i odłogujących;
- 10) dopuszcza się ponadto lokalizację:
 - terenów zieleni, punktów widokowych i urządzeń ciągów spacerowych, zapewniających dostęp do zespołów zieleni wzdłuż istniejących cieków wodnych;
 - urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
- 11) zabrania się zalesiania, zadrzewiania i zakrzaczania użytków rolnych i innych obszarów w odległości mniejszej niż 3 metrów od linii brzegowej koryta rzeki oraz grodzienia w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegowej cieków wodnych.
- 12) Punkty 1 - 7 nie obowiązują dla terenów położonych w obszarze objętym ochroną konserwatorską oraz w bezpośrednim jego sąsiedztwie. W tych obszarach obowiązują

warunki konserwatorskie określone przez Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

6.4.4. Obszary leśne.

Uznaje się wszystkie lasy obszaru gminy za ochronne przyjmując za zasadę politykę zrównoważonej gospodarki rolno-leśnej o następujących zasadach zagospodarowania:

- w głębokich wcięciach użytków rolnych w kompleksy leśne, dla wyrównania granicy, proponuje się tereny do zalesień oraz na V i VI klasach bonitacyjnych gleb,
- należy dążyć, aby poprzez właściwy sposób zagospodarowania - rębnie częściowe - doprowadzić do sytuacji, że w każdym z drzewostanów będą występować wszystkie stadia rozwojowe od regeneracji po rozpad. Można to osiągnąć ograniczając powierzchnie poszczególnych zabiegów hodowlano - gospodarczych do mikrosiedlisk,
- wszędzie gdzie możliwe, należy inicjować odnowienia naturalne, nie wykluczając sztucznych nasadzeń, gatunkami pożądanymi w składzie przyszłych drzewostanów,
- ścinę i wywózkę prowadzić wyznaczonymi szlakami zrywkowymi, aby nie niszczyć podrostów i podszytu,
- niewielkie powierzchnie przewidywanych zalesień pozostawić do sukcesji naturalnej, większe zaś, zalesić gatunkami przewidzianymi w typach gospodarczych,
- zadarnienia zboczy wąwozów i stref dolinnych oraz na obszarach wierzchowinowych,
- zabrania się zalesiania, zadrzewiania i zakrzaczania użytków rolnych i innych obszarów w odległości mniejszej niż 8 metrów od koryta rzeki;
- zalesianie enklaw śródleśnych uwarunkowane jest wykluczeniem kolizji w zakresie ochrony różnorodności biologicznej i krajobrazowej;
- adaptuje się istniejącą zabudowę położoną na terenach leśnych z możliwością jej odtwarzania, remontu i rozbudowy z możliwością zmianą funkcji zabudowy zagrodowej na jednorodzinną i letniskową.

Obszary leśne będące pod ochroną jako węzłowe obszary systemu ekologicznego (o znaczeniu krajowym) powinny być traktowane jako trwała ekologiczna i ekonomiczna baza rozwoju gminy.

Prowadzona gospodarka leśna nie powinna uszczuplać walorów ekologicznych kompleksu, a w tym szczególnie jego funkcji ochronnych i być trwale zrównoważona.

Tereny leśne w strefach o kluczowej roli dla stabilizacji ekologicznej wyklucza się z procesów zubażania zasobów przyrodniczych.

Tereny leśne położone w strefach rekreacyjnych lub ich sąsiedztwie ogranicza się, co

do form użytkowania rekreacyjnego oraz jakościowo i ilościowo względami ochrony lasu, jego odporności na zniszczenia. Zasięg i charakter tej funkcji w lasach wymaga ustaleń z właścicielami lasów.

W uzasadnionych krajobrazowo, ekologicznie czy ekonomicznie przypadkach wskazane jest wprowadzenie zadarnień śródpolnych, przywodnych i innych oraz zalesień gleb najniższej jakości.

6.4.5. Tereny zdegradowane.

Tereny pozostające po eksploatacji surowców lub zdegradowane poprzez wywóz odpadów, winny być rekultywowane pozostając w strefie terenów otwartych wzbogacających krajobraz np. przy leśnym kierunku rekultywacji.

Odcinek rzeki Wyżnicy został uznany za zdegradowany i wymaga rewaloryzacji biologicznej. Rewaloryzacja oznacza:

- sukcesywną likwidację zabudowy substandardowej znajdującej się na terenach zalewowych;
- możliwie pełny odzysk powierzchni biologicznie czynnej poprzez likwidację terenów pod sztuczną nawierzchnią (placów, składów, targowisk);
- likwidację śmietnisk, gnojowisk, gruzowisk, złomowisk;
- odtwarzanie zadrzewień i zakrzewień w układach pasmowych;
- poprawę czystości wód poprzez likwidację niekontrolowanych zrzutów ścieków.

6.5. Obszary urbanizowane.

Obszarami urbanizowanymi w granicach gminy są przede wszystkim tereny położone w strefach aktywizacji gospodarczej pod funkcje mieszkaniowe, przemysłowo - usługowe i rekreacyjne, położone w zasięgu głównych tras drogowych.

Funkcja obszarów urbanizowanych oraz ich wyznaczona lokalizacja jest bezkolizyjna z przyrodniczym systemem gminy oraz strefami ochrony kulturowej obszaru.

Tereny istniejącej zabudowy zwartej, rozproszonej i luźnej oraz wnioskowane lokalizacje do zmian studium położone przy ciągach komunikacji publicznej i lokalnej przekształca się w strefy zabudowy zwartej, zgodnie z granicami wyznaczonymi rysunkiem studium celem zwiększenia inwestycyjnych wskaźników ekonomiczności elementów infrastruktury technicznej.

W terenach zabudowy mieszkaniowej, w celu zwiększenia ładunku przestrzennego i zachowania harmonii krajobrazu architektonicznego terenów zainwestowanych, ustala się

warunki kształtowania zabudowy i zieleni, wielkości działek, udziału powierzchni działki biologicznie czynnej, oraz warunków dotyczących zasad i stopnia nieuciążliwości obiektów służących działalności wytwórczej i usługowej. Istotną potrzebą jest konieczność wyposażenia terenu w urządzenia z zakresu infrastruktury technicznej (szczególnie gospodarki wodno - ściekowej). Rozwój i przekształcenia zabudowy winny odbywać się w szczególności w zgodzie z zasadami ochrony zabytkowej i kulturowej materii gminy oraz ochrony krajobrazu zapisanymi ustaleniami niniejszego studium.

W przypadku terenów przeznaczanych w studium pod **zabudowę** osadnictwa wiejskiego z lokalizacją usług podstawowych oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami przyjmuje się następujące wskaźniki dotyczące parametrów działek budowlanych:

- dla terenów przeznaczanych pod zabudowę osadnictwa wiejskiego z lokalizacją usług zakłada się minimalną powierzchnię działek budowlanych wynoszącą 2000 m², przy minimalnej szerokości frontu działki wynoszącej min. 20 m; w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- dla terenów przeznaczanych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną zakłada się minimalną powierzchnię działek budowlanych wynoszącą 1000 m², przy minimalnej szerokości frontu działki wynoszącej min. 18 m dopuszczając dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jako funkcję uzupełniającą lokalizację usług,
- dla terenów nie spełniających w/w warunków dopuszcza się zabudowę bliźniaczą; zakłada się minimalną powierzchnię działek budowlanych wynoszącą 800 m², przy szerokości frontu działki wynoszącej min. 14 m;
- dopuszcza się lokalizację terenów biznesu: dla usług na działkach nie mniejszych niż 1000 m² z zachowaniem powierzchni zabudowy oraz zasad dla gabarytów i architektury obiektów do określania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a dla działek przeznaczanych pod działalność produkcyjną minimalną powierzchnię ustala się na 1800 m²;
- dla terenów przeznaczonych pod **usługi turystyczne** zakłada się minimalną powierzchnię działek budowlanych wynoszącą 2500 m² przy szerokości frontu działki wynoszącej min. 40m; w planach miejscowych można stosować odstępstwa od minimalnych parametrów dla działki i frontu, jeżeli nie wpłynie to negatywnie na jakość urbanizowanej przestrzeni.
- od powyższych wielkości w jednostkowych przypadkach można stosować odstępstwa, jeżeli znajdzie to uzasadnienie w projektach planów miejscowych i nie wpłynie negatywnie

na jakość urbanizowanej przestrzeni;

- dopuszcza się w w/w terenach lokalizację terenów urządzeń infrastruktury technicznej;
- istniejące działki budowlane o powierzchniach nie spełniających w/w parametrów oraz dla których podziału dokonano przed dniem uchwalenia aktualizacji studium zachowują funkcje budowlaną pod warunkiem położenia w terenach zabudowy wyznaczonych miejscowym planem.

Dla nowych budynków mieszkalnych, a także w przypadku rozbudowy lub modernizacji istniejących budynków mieszkalnych zakłada się następujące gabaryty:

- budynki o wysokości do 2 kondygnacji nadziemnych i wysokości kalenicy do 11 m;
- wysokość posadowienia parteru do 1 metra powyżej poziomu terenu;
- dachy dwuspadowe, wielospadowe o kątach nachylenia połaci do 45° z dopuszczeniem dachów mansardowych;
- w terenach zabudowy osadnictwa wiejskiego z lokalizacją usług oraz dla terenów rozwoju biznesu dopuszcza się zabudowanie obiektami kubaturowymi do 40% powierzchni działki i zachowanie niemniej niż 40% powierzchni biologicznie czynnej;
- w przypadku terenów przeznaczanych pod zabudowę jednorodzinną dopuszczalne jest zabudowanie do 30% powierzchni działki z zachowaniem co najmniej 50% powierzchni biologicznie czynnej.

Głównym kierunkiem działania w planach miejscowych związanym z istniejącą zabudową powinny być działania renowacyjne w stosunku do starej zabudowy wymagającej modernizacji. Działania te mają na celu modernizację i renowację istniejącej zabudowy, rozumiane jako:

- przeprowadzenie niezbędnych rozbiórek i wyburzeń obiektów w złym stanie technicznym,
- odbudowę, rozbudowę, nadbudowę i przebudowę budynków nadających się do renowacji,
- zmniejszanie energochłonności budynków związane z poprawą ich stanu technicznego,
- podniesienie standardów wyposażenia w instalacje i urządzenia oraz poprawę ich stanu technicznego,
- poprawę jakości otoczenia budynków i zagospodarowania nieruchomości.

Zagospodarowanie tych terenów winno następować w jak najwyższych standardach architektonicznych, z poszanowaniem podstawowych zasad ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju, a w szczególności ochrony krajobrazu oraz ochrony środowiska. Zmiany funkcji terenów określone w niniejszym studium nie mogą powodować przekroczeń

standardów jakości środowiska. Niezbędne jest estetyczne zagospodarowanie terenów wokół budynków, zwłaszcza przy pomocy kształtującej krajobraz zieleni wysokiej i średniej.

Na etapie sporządzania planów miejscowych należy:

- rezygnować z nowej zabudowy w obszarach suchych dolin, w których następują spływy powierzchniowe wód;
- zabrania się wprowadzania nowej zabudowy w dolinach rzecznych na obszarach zalewowych wodą 1%;
- zabrania się grodzenia działek w odległości mniejszej niż 1,5m od linii brzegowej cieków wodnych.

Dopuszcza się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego stosowanie rozwiązań przestrzennych w ramach wyznaczonej funkcji z zastosowaniem zieleni towarzyszącej (izolacyjnej, ozdobnej, parkowej) w formie zieleni publicznej jak i prywatnej.

W ramach aktualizacji studium wyznaczono na rysunku studium tereny zainwestowania pod poszczególne funkcje oznaczone symbolami literowymi oraz numerami. Są to głównie tereny zabudowy osadnictwa wiejskiego z lokalizacją usług podstawowych oznaczone symbolem RM, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolem MN i rozwoju biznesu oznaczone symbolem U, tereny eksploatacji surowców mineralnych oznaczone symbolem PG, tereny przewidziane do lokalizacji elektrowni wiatrowych i urządzeń obsługi komunikacji oznaczone symbolem KS .

W terenach oznaczonych symbolami RM,MN plan miejscowy przesądzi o konkretnym rozmieszczeniu funkcji w obrębie terenów.

Terenami aktywizacji gospodarczej są tereny przeznaczone w studium pod **rozwój biznesu**. Powinny one być na terenie gminy zagospodarowywane w następujący sposób:

- a) zakłady przemysłowe i wytwórczość o niskiej intensywności, *urządzenia elektroenergetyczne¹*,
- b) bazy i zaplecza techniczno-budowlane oraz składy, magazyny i hurtownie,
- c) urządzenia produkcji rolnej i hodowlanej, w tym urządzenia obsługi rolnictwa,
- d) obiekty rzemiosła produkcyjnego i usług,
- e) obiekty lokalizacji urządzeń obsługi komunikacji.

Szczegółowe parametry i wskaźniki urbanistyczne będą ustalane w planach miejscowych z uwzględnieniem charakteru przedsięwzięcia oraz lokalnych uwarunkowań. W miejscowym planie w ramach zainwestowania tych terenów należy uwzględnić tereny zieleni

¹ Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

izolacyjnej, oddzielającej tereny o różnym sposobie użytkowania, które winny zostać zagospodarowane zielenią średnią i wysoką, dzięki temu będą mogły zabezpieczać w znacznym stopniu przyległe tereny mieszkaniowe przed rozprzestrzenianiem się zanieczyszczeń powietrza i hałasu z rejonów stref wytwórczo -usługowych.

Na terenie gminy Kraśnik nie występują zakłady zwiększonego ryzyka wystąpienia poważnych awarii przemysłowych.

Studium nie przewiduje na terenie gminy, możliwości lokalizowania takich przedsięwzięć, których skala oraz rozwiązania technologiczne mogą spowodować zakwalifikowanie ich jako zakłady o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej lub zakłady o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

~~W obrębie zwartej zabudowy wsi nie należy lokalizować zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, w szczególności stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii.~~

W terenach przemysłowych stanowiących cegielnie dopuszcza się eksploatację złóż kopalin umożliwiających utrzymanie funkcji podstawowych.

Dla nowych inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko lokalizacje będą ostatecznie zatwierdzane w planach miejscowych z uwzględnieniem charakteru przedsięwzięcia oraz lokalnych uwarunkowań. Inwestycje takie mogą być lokalizowane pod warunkiem, że planowane przedsięwzięcie nie będzie sprzeczne z ustaleniami przyjętymi dla danej strefy lub formy ochrony prawnej lub planistycznej na danym obszarze oraz nie będzie powodować uciążliwości na położonych w sąsiedztwie terenach zabudowy mieszkaniowej. Należy je zagospodarowywać z poszanowaniem podstawowych zasad ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju, a w szczególności ochrony krajobrazu oraz ochrony środowiska.

Eksploatacja złóż surowców mineralnych poza Kraśnickim Obszarem Chronionego Krajobrazu, może być prowadzona po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej złoża kopaliny oraz zachowania warunków bezpieczeństwa powszechnego i spełnienia wymogów dotyczących ochrony środowiska. Po zakończeniu eksploatacji, jednostka eksploatująca zobowiązana jest do przeprowadzenia rekultywacji terenu. Wskazany kierunek rekultywacji powinno być zalesienie terenu po eksploatacji.

W terenach lokalizacji **elektrowni wiatrowych** zagospodarowanie powinno uwzględnić:

- 1) budowę obiektów energetyki wiatrowej w zakresie nie oddziałującym znacząco na środowisko po identyfikacji i ograniczeniu do minimum ryzyka przyrodniczego oraz niekorzystnego oddziaływania na środowisko akustyczne i krajobraz;
- 2) na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przeznaczenie terenów dla rozwoju energetyki wiatrowej uwarunkowane jest analizą, oceną i stwierdzeniem (w prognozie oddziaływania na środowisko) braku możliwości wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze w tym obszary i gatunki chronione, ptaki, nietoperze oraz klimat akustyczny i krajobraz;
- 3) szczegółowa analiza przyrodniczo – środowiskowa powinna obejmować warianty preferowane i alternatywne;
- 4) monitoring przyrodniczy powinien być przeprowadzony równoległe z monitoringiem wietrzności poprzedzającym realizację elektrowni wiatrowej i kontynuowany w trakcie jej funkcjonowania;
- 5) elektrownie wiatrowe należy umieszczać na konstrukcjach o ujednoliconej kolorystyce harmonizującej z otaczającym krajobrazem oraz zmniejszającej ryzyko kolizji z przelatującymi ptakami;
- 6) na terenie zespołu należy lokalizować jednakowy typ siłowni wiatrowych;
- 7) zachować minimalne odległości budowli siłowni wiatrowych od budynków mieszkalnych przyjmując odległość 500m, do czasu weryfikacji proponowanej strefy po wykonaniu opracowania raportu wpływu hałasu projektowanych zespołów siłowni wiatrowych na środowisko, uwzględniając *moc*, *rozmiary*², jakość siłowni oraz specyfikację terenu;
- 8) rozwiązania technologiczne nie powinny odbiegać od standardów stosowanych w obiektach związanych z tego typu działalnością i opierać się na nowoczesnej technologii;
- 9) dopuszcza się budowę sieci dróg wewnętrznych pomiędzy obiektami siłowni w sposób umożliwiający połączenie ich z drogami publicznymi po uzgodnieniu zjazdów z właściwym zarządcą drogi;
- 10) pozostały teren, z wyjątkiem powierzchni zajmowanych pod konstrukcje wiatrowe i drogi wewnętrzne może być wykorzystywany rolniczo;
- 11) należy przewidzieć rezerwy terenu pod budowę linii napowietrznych, kablowych, stacji łączących elektrownie wiatrowe z istniejącą siecią rozdzielczą.

Dla projektowanej farmy wiatrowej zlokalizowanej w obrębach geodezyjnych Piaski i Zarzeczce II zatwierdzonej Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26

2 Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

października 2012r. ustala się:

- 1) **Strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu,**
- 2) **w strefie tej:**
 - a) zakazuje się lokalizowania obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi w terenie objętym szrafem wyznaczonym na rysunku studium;
 - b) zakazuje się zalesiania, sadzenia upraw sadowniczych, plantacji owoców miękkich z pozostawieniem terenów jako uprawy polowe;
 - c) dopuszcza się lokalizowanie zabudowy zagrodowej i innych funkcji niemieszkalnych poza obszarem objętym zakazem zabudowy pod warunkiem przeprowadzenia procedury formalnoprawnej zmiany studium;
 - d) dopuszcza się lokalizowanie urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej nadziemnej, podziemnej, sieciowej i punktowej;
 - e) dopuszcza się budowę sieci dróg wewnętrznych pomiędzy obiektami siłowni w sposób umożliwiający połączenie ich z drogami publicznymi;
 - f) obowiązuje zachowanie minimalnych odległości budowli siłowni wiatrowych od skraju lasu 200m,
 - g) utrzymuje się istniejące i projektowane składowisko odpadów wg ustaleń obowiązującego planu;
- 3) oddziaływanie akustyczne farmy wiatrowej związane z hałasem musi być zgodne z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- 4) monitoring przyrodniczy powinien być przeprowadzony równoległe z monitoringiem wietrzności poprzedzającym realizację elektrowni wiatrowej;
- 5) elektrownie wiatrowe należy umieszczać na konstrukcjach o ujednoliconej kolorystyce harmonizującej z otaczającym krajobrazem oraz zmniejszającej ryzyko kolizji z przelatującymi ptakami;
- 6) rozwiązania technologiczne nie powinny odbiegać od standardów stosowanych w obiektach związanych z tego typu działalnością i opierać się na nowoczesnej technologii;
- 7) wszelkie obiekty o wysokości równej i większej od 50 m n.p.t. należy każdorazowo przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę zgłaszać i uzgadniać z Szefostwem Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP³.

3 Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

Tereny przestrzeni publicznych (centrum wsi) wyznaczone zostały orientacyjnie do uściślenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego danej miejscowości. W terenach tych dopuszcza się lokalizowanie usług oraz zieleni publiczną na warunkach określonych w planach.

Na terenie gminy wytypowano następujące miejscowości dla których należy przestrzennie wykształcić CENTRUM WSI wraz z terenami przestrzeni publicznej tj: Bojanówka, Kolonia Stróża.

Terenami przestrzeni publicznej uznaje się tereny przeznaczone pod lokalizację terenów pełniących funkcję usług publicznych z funkcją terenów rekreacyjnych, parków ogrodów itp. w miejscowościach: Słodków Drugi, Słodków Trzeci, Podlesie, Splawy Pierwsze, Splawy Drugie, Suchynia i Dąbrowa Bór, Karpiówka, Stróża.

Lokalizacje urządzeń i sieci infrastruktury technicznej dopuszcza się w miejscach wyznaczonych na rysunku studium oraz nie wyznaczonych rysunkiem studium na wszystkich terenach pod warunkiem nie naruszania podstawowej funkcji terenu oraz warunków krajobrazu naturalnego jak i ustaleń obszarów ochrony prawnej i planistycznej.

6.6 Ochrona wartości kulturowych.

Na terenie gminy Kraśnik występują następujące zabytki:

1) zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków „A”, wskazane do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków:

- a) Stróża - kaplica pw. Trójcy Przenajświętszej z wyposażeniem w zabytki ruchome, otaczający drzewostan, w gran. Cmentarza kościelnego, rejestr zabytków nr A/91;
- b) Kolonia Stróża - kopiec (mogiła) z powstania styczniowego wraz ze strefą ochronną, rejestr zabytków nr A/1042;

Obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków woj. lubelskiego – na mocy Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami to: obiekty, zespoły obiektów, tereny historycznych założeń sakralnych, posiadające cenne walory architektoniczne, kompozycyjne i historyczne.

Główną zasadą jest ochrona i konserwacja zabytkowych obiektów (założeń) w układzie kompozycyjnym i substancji architektonicznej, z dopuszczeniem przekształceń mających na celu rewaloryzację bądź modernizację w oparciu o badania interdyscyplinarne -

zatwierdzone przez służbę konserwatorską.

Wszelkie prace prowadzone przy zabytkach wpisanych do rejestru wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego w formie decyzji administracyjnej i mogą zostać poprzedzone wydaniem zaleceń konserwatorskich zgodnie z odpowiednimi przepisami szczegółowymi⁴.

Ponadto w stosunku do obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków obowiązują:

- maksymalne zachowanie substancji zabytkowej, jej gabarytów, układu kompozycyjnego i znaczenia w układzie przestrzennym w postaci dominant, akcentów architektonicznych, ekspozycji w naturalnym krajobrazie miejscowości,
- zachowanie historycznych podziałów działek,
- usunięcie obiektów dysharmonijnych lub ich przekształcenie zgodnie z walorami otoczenia,
- dostosowanie inwestycji w zakresie infrastruktury technicznej (niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania obiektu) do warunków konserwatorskich,
- zakaz instalowania i montażu urządzeń technicznych i przemysłowych o charakterze dominant przestrzennych (anten łączności, elektrownie wiatrowe, słupy itp.),
- zachowanie tradycji miejsca – w odniesieniu do miejsc pamięci narodowej.

2) zabytki nieruchome ujęte w gminnej ewidencji zabytków :

- a) Karpiówka – cmentarz wojenny z II wojny światowej;
- b) Stróża – masowa mogiła żołnierzy z I wojny światowej;
- c) Słodków Trzeci – pomnik poświęcony pamięci pomordowanych 1939-44;
- d) Góry – mogiła z II wojny światowej, 1939 r.;
- e) Kraśnik Góry – cmentarz żydowski;
- f) Pasięka – kapliczka, murowana, 1938 r.;
- g) Podlesie – kapliczka, murowana, 1949 r.;
- h) Słodków Trzeci – kapliczka z figurą Jana Nepomucena, drewniana, k. XIX w.
- i) Słodków Trzeci – kapliczka, murowana, pocz. XX w.;
- j) Stróża – kapliczka, murowana, pocz. XX w.;
- k) Stróża Kolonia – kapliczka – pierwotnie z figurą Jana Nepomucena, drewniana, k. XIX w.

4 Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

Zasady ochrony obiektów zabytkowych ujętych w **gminnej** ewidencji zabytków.

Zabytki te posiadają cenne walory architektoniczne, historyczne i kulturowe, tworzą tożsamość kulturową gminy i stanowią o jej odrębności. Ochrona polega na usankcjonowaniu ich w strukturze planu zagospodarowania przestrzennego gminy oraz określenia zasad i działań, które zapewniają prawidłową ochronę i funkcjonowanie obiektu (obszaru) zabytkowego.

W odniesieniu do obiektów obowiązują następujące zasady:

- zachowanie istniejących elementów historycznych i substancji architektonicznej – ich ochrona i konserwacja,
- zachowanie historycznych podziałów działek,
- zakaz zabudowy z wyjątkiem elementów wynikających z rekonstrukcji obiektów historycznych,
- dokonywanie zmian w substancji zabytkowej lub strukturze przestrzennej może być dokonywana jedynie w uzgodnieniu z konserwatorem zabytków,
- zapewnienie prawidłowej ekspozycji obiektu (obszaru) zabytkowego
- w bezpośrednim sąsiedztwie obiektów (obszarów) zabytkowych zabrania się wznoszenia obiektów o przeskalowanej kubaturze, nie harmonizujących z zabytkową substancją lub o funkcjach kolidujących lub degradujących obiekt zabytkowy,
- na terenach położonych w strefie zabrania się zmian kompozycji zieleni, rzeźby oraz ukształtowania terenu,
- podporządkowanie infrastruktury technicznej do warunków konserwatorskich,
- usunięcie obiektów dysharmonijnych lub ich przekształcenie zgodnie z walorami otoczenia.

Wszelkie prace prowadzone przy obiektach i obszarach nie wpisanych do rejestru, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków wymagają odpowiednio uzgodnienia Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków⁵.

3) zabytki archeologiczne ujęte w wojewódzkiej ewidencji – nie wpisane do rejestru zabytków woj. lubelskiego, wskazane do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków:

Na obszarach koncentracji stanowisk archeologicznych, do których należą punkty osadnicze - ślady pradziejowego i średniowiecznego osadnictwa, odkryte podczas badań

5 Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

powierzchniowych AZP, główną zasadą winna być ich ochrona - w zakresie i formie uzależnionej od układu i koncentracji.

Gmina Kraśnik należy do stosunkowo bogatych pod względem odkrytych zabytków kultury materialnej i śladów osadnictwa pradziejowego. Największe skupiska stanowisk archeologicznych występują w dolinie rzeki Wyżnicy, gdzie panowały od najdawniejszych czasów najdogodniejsze warunki osiedleńcze oraz w miejscowości Stróża, Kol. Stróża, Słodków i Budzyń.

Na planszy graficznej wyodrębniono obszary obserwacji archeologicznej "OW", obejmujące skupiska stanowisk odkrytych oraz tereny domniemanego występowania zabytków kultury materialnej.

Wykaz stanowisk archeologicznych na terenie gminy Kraśnik ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków

Lp.	Miejscowość	Gmina	Obszar AZ-P	Nr stanowiska na obszarze	Nr stanowiska w miejscowości	Dodatkowe informacje
1.	Dąbrowa	Kraśnik	83-79	13	1	
2.	Kolonia Pasięka	Kraśnik	85-78	11	1	
3.	Kraśnik	Kraśnik	83-79	5	49	
4.	Kraśnik	Kraśnik	83-79	6	50	
5.	Kraśnik	Kraśnik	83-79	7	51	
6.	Kraśnik	Kraśnik	83-79	8	52	
7.	Kraśnik	Kraśnik	84-78	11	15	
8.	Kraśnik	Kraśnik	84-78	36	28	
9.	Kraśnik	Kraśnik	84-78	37	29	
10.	Kraśnik	Kraśnik	84-78	38	30	
11.	Kraśnik	Kraśnik	84-78	42	33	
12.	Mikulín	Kraśnik	85-78	2	1	
13.	Mikulín	Kraśnik	85-78	3	2	
14.	Mikulín	Kraśnik	85-78	4	3	
15.	Mikulín	Kraśnik	85-78	5	4	
16.	Ośrodek Wyżnica	Kraśnik	84-78	17	1	
17.	Ośrodek Wyżnica	Kraśnik	84-78	18	2	
18.	Ośrodek Wyżnica	Kraśnik	84-78	19	3	
19.	Ośrodek Wyżnica	Kraśnik	84-78	20	4	
20.	Ośrodek Wyżnica	Kraśnik	84-78	21	5	
21.	Pasięka	Kraśnik	84-78	25	1	
22.	Pasięka	Kraśnik	84-78	26	2	

23.	Pasieka	Kraśnik	84-78	49	4	
24.	Pasieka	Kraśnik	84-78	50	5	
25.	Pasieka	Kraśnik	85-78	12	3	
26.	Słodków	Kraśnik	84-78	27	1	
27.	Słodków Drugi	Kraśnik	85-78	16	8	
28.	Słodków Drugi	Kraśnik	85-79	68	7	
29.	Słodków Pierwszy	Kraśnik	85-78	6	2	
30.	Słodków Pierwszy	Kraśnik	85-78	7	3	
31.	Słodków Pierwszy	Kraśnik	85-78	8	4	
32.	Słodków Pierwszy	Kraśnik	85-78	9	5	
33.	Słodków Pierwszy	Kraśnik	85-78	10	6	
34.	Słodków Pierwszy	Kraśnik	85-78	13	7	
35.	Słodków Pierwszy	Kraśnik	85-78	14	8	
36.	Słodków Pierwszy	Kraśnik	85-78	15	9	
37.	Słodków Trzeci	Kraśnik	85-79	59	1	
38.	Słodków Trzeci	Kraśnik	85-79	60	2	
39.	Słodków Trzeci	Kraśnik	85-79	64	3	
40.	Słodków Trzeci	Kraśnik	85-79	65	4	
41.	Słodków Trzeci	Kraśnik	85-79	66	5	
42.	Słodków Trzeci	Kraśnik	85-79	67	6	
43.	Stróża	Kraśnik	84-78	41	1	
44.	Stróża	Kraśnik	84-79	35	10	
45.	Stróża	Kraśnik	84-79	36	11	
46.	Stróża	Kraśnik	84-79	37	12	
47.	Stróża	Kraśnik	84-79	38	13	
48.	Stróża	Kraśnik	84-79	59	14	
49.	Stróża	Kraśnik	84-79	60	15	
50.	Stróża	Kraśnik	84-79	61	16	
51.	Stróża	Kraśnik	84-79	71	17	
52.	Stróża	Kraśnik	85-78	17	18	
53.	Stróża	Kraśnik	85-79	4	3	
54.	Stróża	Kraśnik	85-79	5	4	
55.	Stróża	Kraśnik	85-79	6	5	
56.	Stróża	Kraśnik	85-79	7	6	
57.	Stróża	Kraśnik	85-79	8	7	
58.	Stróża	Kraśnik	85-79	9	8	
59.	Stróża	Kraśnik	85-79	10	9	
60.	Stróża	Kraśnik	85-79	11	2	
61.	Stróża	Kraśnik	85-79	12	3	
62.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	3	1	kurhan

63.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	13	4	
64.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	14	5	
65.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	15	6	
66.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	16	7	
67.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	17	8	
68.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	18	9	
69.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	19	10	
70.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	20	11	
71.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	21	12	
72.	Stróża Kolonia	Kraśnik	85-79	22	13	
73.	Suchynia	Kraśnik	84-78	15	2	

Wszelkie prace ziemne prowadzone w obrębie wyznaczonych stanowisk archeologicznych wymagają przeprowadzenia badań archeologicznych w formie nadzoru. Na badania te należy uzyskać pozwolenie LWKZ. Planowane w obrębie stanowisk archeologicznych duże zamierzenia inwestycyjne m.in. związane z budową nowych budynków i inwestycji liniowych (drogi, sieci, melioracje, infrastruktura techniczna), którym towarzyszą prace ziemne i przekształcenia naturalnego ukształtowania – wymagają wcześniejszego uzgodnienia w celu uzyskania zaleceń konserwatorskich dla przedmiotowej inwestycji.

W przypadku ujawnienia podczas pozostałych nienadzorowanych archeologicznie prac ziemnych i budowlanych przedmiotów, które posiadają cechy zabytku archeologicznego (np. fragmenty naczyń glinianych, szklanych, kafli, fragmenty konstrukcji murowanych, drewnianych, wyroby metalowe, znaleziska monetarne, materiały kostne będące pozostałością pochówków, itp.) osoby prowadzące roboty obowiązane są wstrzymać wszelkie prace mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryte zabytki, a także zabezpieczyć je oraz miejsce ich odkrycia i niezwłocznie zawiadomić Lubelskiego Konserwatora Zabytków lub Wójta Gminy.

A) Obszar chronionego krajobrazu kulturowego. Projektowana strefa planistycznej ochrony krajobrazu kulturowego

Szczególnym walorem gminy Kraśnik jest dominujący krajobraz rolniczy, z ciągami i skupiskami zabudowy wiejskiej, kształtującej się wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych. Uzupełnieniem tego jest specyficzne ukształtowanie terenu i rzeźba. Elementy te należy objąć wielokierunkową ochroną.

W celu zachowania i utrzymania tożsamości kulturowej oraz zasobów zabytkowego

krajobrazu kulturowego i naturalnego gminy Kraśnik należy połączyć uwarunkowania polityki przestrzennej i działania urbanistyczne z zasadami ochrony konserwatorskiej.

Obejmują one szeroki zakres działań i elementów współtworzących krajobraz kulturowy, tj.

- zabytkowe układy drożne,
- obszary ruralistyczne wsi wyróżniające się jednorodnością kulturową i tożsamością krajobrazu,
- obszary rozłogów pól o czytelnym układzie łąnowym,
- obszary ochrony archeologicznej OW,
- relikty zieleni komponowanej w postaci alei i szpalerów wzdłuż ciągów komunikacyjnych,
- zieleń i ukształtowanie terenów doliny Wyżnicy - o wybitnych walorach krajobrazowych i przyrodniczych.

W celu zachowania powyższych wartości niezbędne jest:

- zachowanie przebiegu lokalnych traktów historycznych oraz ograniczenie ich regulacji,
- ochrona i uzupełnienie szpalerów drzew wzdłuż ciągów komunikacyjnych – jako charakterystycznego elementu krajobrazu gminy,
- zachowanie zabytkowych cech układów ruralistycznych tj. z uwzględnieniem typów zabudowy, sposobu jej kształtowania w danej miejscowości, linii zabudowy, gabarytów, użytych materiałów budowlanych i tradycyjnych rozwiązań architektonicznych,
- zapobieganie rozproszeniu zabudowy, kształtowanie układu osadniczego w obrębie historycznej zabudowy oraz tworzenie zespołów zabudowy skupionej - przy jednoczesnym utrzymaniu architektonicznej tożsamości w/w miejscowości,
- utrzymanie niezabudowanych przerw w ciągach zabudowy i preferowanie zabudowy rozluźnionej o niskich gabarytach (parterowa) w strefach przydolinnych,
- ochrona i kształtowanie układów wieloprzestrzennych krajobrazów polnych, połączonych z łąkami, kompleksami leśnymi oraz licznymi dolinkami denudacyjnymi - jako cennych walorów przyrodniczych gminy,
- utrzymanie czytelności zachowanych rozłogów pól - w obrębie Słodkowa Trzeciego. Stróży, Kol. Stróży, Zarzeczcu, Podlesiu i Budzynie – jako wyjątkowej wartości krajobrazu rolniczego. Poprzeczne podziały gruntów winny być ograniczone do przypadków, gdy podział wzdłużny uniemożliwia racjonalną gospodarkę rolną. Ewentualne scalenia gruntów winny być dostosowane do pasmowego układu pól, a drogi dojazdowe zachowane w dawnym charakterze układów równoległych.

6.7. Komunikacja.

1. Drogi krajowe

- 1) Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 24 marca 2010 r. w sprawie ustalenia przebiegu dróg krajowych w województwach dolnośląskim, ... , lubelskim, ... , zachodniopomorskim (Dz. U. Z 2010 r. nr 59 poz.371) i zarządzeniem nr 73 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 2 grudnia 2008 r. w sprawie nadania numerów drogom krajowym – w granicach administracyjnych gminy Kraśnik, przebiegają obecnie następujące drogi krajowe:
 - a) Nr 19 (KDK 19) relacji: granica państwa – Kuźnica – Białystok – Siemiatycze – Międzyrzec Podlaski – Kock – Lubartów – Lublin – Kraśnik – Janów Lubelski – Nisko – Sokołów Małopolski – Rzeszów;
 - b) Nr 74 (KDK 74) relacji: relacji: Sulejów – Żarnów – Ruda Maleniecka – Kielce – Łągów – Opatów – Ożarów – Annopol – Kraśnik – Janów Lubelski – Frampol – Gorajec – Szczepieszyn – Zamość – Hrubieszów – Zosin – Granica Państwa.
- 2) Zarządzeniem nr 28 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad a dnia 13 czerwca 2013 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie klas istniejących dróg krajowych, droga krajowa nr 19 na odc. Lubartów – Lublin – Kraśnik – Janów Lubelski – Nisko – Sokołów Małopolski – Stobierna oraz droga krajowa nr 74 na odc. Cudzyna – Łągów – Opatów – Ożarów – Annopol – Kraśnik (do KDK nr 19) – ...– Janów Lubelski (od KDK nr 19) – Frampol – Gorajec – Szczepieszyn – Zamość – Hrubieszów – Zosin – granica państwa, zostały zaliczone do klasy GP (główna ruchu przyspieszonego).
- 3) Stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 października 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie sieci autostrad i dróg ekspresowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 187, poz. 1446) na kierunku istniejącej KDK 19 planowana jest droga ekspresowa S-19 relacji: (Grodno) gr. państwa – Kuźnica – Sokółka – Korycin – Knyszyn – Dobrzyniewo Duże – Choroszcz – Siemiatycze – Lublin – Nisko – Rzeszów – Barwinek – gr. państwa (Perszow).
- 4) Szerokość terenu pod planowany przebieg drogi ekspresowej S-19 w liniach rozgraniczających wynosi ok. 100-120 m z odpowiednimi poszerzeniami np. w rejonach węzłów, przejazdów, MOP-ów itp.
- 5) Szerokość istniejących dróg krajowych nr 19 i nr 74 w liniach rozgraniczających nie może być mniejsza niż 25 m. Na odcinkach zwartej zabudowy dopuszcza się

utrzymanie istniejącej szerokości. Na pozostałych odcinkach w planie miejscowym zaleca się zwiększenie szerokości w liniach rozgraniczających w/w dróg do min. 40 m w celu umożliwienia docelowej realizacji elementów poprawiających bezpieczeństwo ruchu oraz komfort podróży. W rejonie skrzyżowań przyjmuje się większą rezerwę terenu.

- 6) Wzdłuż obecnych przebiegów dróg krajowych nr 19 i nr 74 w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy przewidzieć lokalizację kanału technologicznego o szerokości wystarczającej do umieszczenia w nim infrastruktury technicznej związanej i niezwiązanej z potrzebami zarządzania drogą lub potrzebami ruchu drogowego.
- 7) Obsługa komunikacyjna terenów przyległych do istniejących dróg krajowych nr 19 i nr 74 przy istniejącym sposobie zagospodarowania, dopuszczalna jest poprzez istniejące zjazdy, z zakazem tworzenia nowych zjazdów do czasu zrealizowania docelowej obsługi komunikacyjnej.
- 8) Dostępność komunikacyjna drogi ekspresowej S-19 możliwa wyłącznie poprzez węzły drogowe. W miejscowym planie należy zapewnić obsługę komunikacyjną terenów przyległych do planowanej S-19 w oparciu o sieć dróg niższych kategorii.
- 9) Dla terenów przyległych do projektowanych przebiegów: drogi ekspresowej S-19 i drogi krajowej nr 74 należy w planie miejscowym zapewnić obsługę komunikacyjną poprzez drogi dojazdowe gminne usytuowane w pasie drogowym drogi S-19 i nr 74 lub poza nim.
- 10) Zabudowa mieszkaniowa przy planowanej drodze ekspresowej powinna być sytuowana:
 - a) poza zasięgiem uciążliwości od ruchu drogowego drogowego;
 - b) nie bliżej od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi ekspresowej niż: 90 m dla budynków jednokondygnacyjnych, 110 m dla budynków wielokondygnacyjnych, 250 m dla budynków szpitali, sanatoriów i innych wymagających szczególnej ochrony;
- 11) Zabudowa mieszkaniowa przy drogach krajowych nr 19 i nr 74 powinna być sytuowana:
 - a) poza zasięgiem uciążliwości od ruchu drogowego drogowego;
 - b) nie bliżej od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi krajowej ogólnodostępnej niż: 50 m dla budynków jednokondygnacyjnych, 70 m dla budynków wielokondygnacyjnych, 200 m dla budynków szpitali, sanatoriów i innych

wymagających szczególnej ochrony;

- 12) Odległość dla pozostałych obiektów od dróg krajowych – poza terenem ograniczonym liniami rozgraniczającymi drogi, gdzie szerokość drogi w liniach rozgraniczających należy przyjmować odpowiednio do potrzeb usytuowania wszystkich niezbędnych jej elementów, nie bliżej niż wynika to z art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca o drogach publicznych;
- 13) Na obszarach przyległych do dróg krajowych w przypadku braku możliwości sytuowania budynków poza zasięgiem uciążliwości w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy przewidzieć lokalizację na terenach przyległych do drogi krajowej poza jej pasem drogowym odpowiednich elementów zabezpieczających, zmniejszających uciążliwości poniżej poziomu ustalonego w przepisach odrębnych. Powyższe działania będą prowadzone staraniem i na koszt inwestora.
- 14) W rejonie węzła „Słodków” po zrealizowaniu drogi ekspresowej S19 przewiduje się lokalizację Obwodu Utrzymania Drogi Ekspresowej.

2. Drogi powiatowe

Wykaz dróg powiatowych oznaczonych symbolami KDP:

- nr 2702 relacji Dzierzkowice - Kraśnik (klasa Z)
- nr 2704 relacji Wyżnica - Budzyń (klasa L)
- nr 2722 relacji Kraśnik - Dąbrowa Bór - Popkowice (klasa Z)
- nr 2723 relacji Dąbrowa Bór - Mazurów (klasa L)
- nr 2721 relacji Kraśnik Mikulin (klasa L)
- nr 2717 relacji Kol. Słodków - Rzeczyca (klasa Z)
- nr 2735 relacji Stróża - Sulów (klasa Z)
- nr 2736 relacji Stróża - Blinów (klasa Z)
- nr 2737 relacji Słodków II - Szastarka (klasa Z)
- nr 2720 relacji Kraśnik Owczarnia (klasa L)

3. Drogi gminne

Wykaz dróg gminnych oznaczonych symbolami KDG:

Lp.	Nr ewidencyjny drogi	Klasa techniczna drogi	Nazwa drogi według obowiązującego wykazu urzędowego	Całkowita długość drogi w km
1.	108368	L	Suchynia – Splawy Pierwsze	2,7

2.	108369	L	Splawy Drugie – Wólka Olb.	1,4
3.	108370	L	Kraśnik - Mikulin	3,6
4.	108371	L	Kraśnik - Owczarnia	3,7
5.	108374	L	Słodków Pierwszy - Kraśnik	0,25
6.	108373	L	Słodków Pierwszy - Stróża	0,5
7.	108372	L	Kraśnik - Słodków Pierwszy	3,5
8.	108375	L	Stróża Kol. - Kraśnik	4,0
9.	108380	L	Karpiówka	1,4
10.	108381	L	Stróża Kol. - Słodków Trzeci	0,9
11.	108382	L	Słodków Trzeci – do granicy gminy	3,0
12.	108376	L	Stróża Kolonia Druga	1,7
13.	108377	L	Stróża Kolonia Trzecia	1,4
14.	108378	L	Stróża Kolonia (Bocheńczyk)	0,4
15.	108379	L	Karpiówka Kolonia	1,4

Utrzymuje się dotychczasowe przebiegi dróg gminnych i zakłada się rozbudowę układu dróg gminnych wynikającą z potrzeb rozwoju przestrzennego, w związku z tym w planie miejscowym dopuszcza się wyznaczanie nie wskazanych na rysunku studium dróg gminnych dojazdowych i lokalnych. Zakłada się sukcesywną poprawę techniczną i funkcjonalną układu dróg gminnych w obszarze terenów już zainwestowanych.

Uzupełniającą rolę w obsłudze gminy w relacjach wewnętrznych pełnić będą drogi wewnętrzne nie wskazane na rysunku studium oraz podsystem rowerowy.

- 1) Nieprzekraczalne minimalne odległości obiektów budowlanych od dróg publicznych przyjęć należy zgodnie z art. 43 pkt. 1 Ustawy o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 r.
- 2) Nowoprojektowane w sąsiedztwie dróg publicznych budynki mieszkalne i budynki przeznaczone na pobyt ludzi winny spełniać wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.), w szczególności §11 i §325.

W/w obiekty powinny być wznoszone poza zasięgiem uciążliwości określonych w przepisach o ochronie i kształtowaniu środowiska. Dopuszcza się ich lokalizację w zasięgu w/w uciążliwości pod warunkiem zastosowania środków technicznych zmniejszających te uciążliwości do poziomu określonego w tych przepisach oraz w Polskich Normach.

- 3) Parametry techniczne dróg, szerokość w liniach rozgraniczających oraz wielkości rezerw terenu pod skrzyżowania przyjęć zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Z 1999r. Nr 43, poz. 430).

6.8. Infrastruktura techniczna.

Gospodarkę wodno-ściekową należy rozwiązać w oparciu o komunalne urządzenia źródłowe i sieci, połączone z ich modernizacją i wdrażaniem najnowszych rozwiązań technicznych, z racjonalizacją zużycia wody. Zakłada się wysoki standard obsługi inżynierskiej gospodarstw domowych - korzystających z sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej. Powinna obowiązywać zasada współzależnej realizacji systemów wodociągowych i kanalizacyjnych oraz bezwzględny wymóg odprowadzania ścieków komunalnych do oczyszczalni dla wszystkich obiektów publicznych i usługowych.

1. Zaopatrzenie w wodę przewiduje się z:

- a) wodociągów wiejskich zasilanych z ujęć wód podziemnych poprzez stacje wodociągowe oznaczone na rysunku studium
- b) wodociągów zakładowych realizowanych dla dużych lub małych zakładów produkcyjnych,
- c) lokalnych ujęć wód podziemnych w tym studni kopanych dla rozproszonej zabudowy położonej poza strefą zasięgu wodociągów wiejskich i zakładowych.
- d) W przypadku strefy ochrony sanitarnej pośredniej ujęć wód obowiązują przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

1. Odprowadzenie i oczyszczanie ścieków bytowo-gospodarczych przewiduje się poprzez zastosowanie następujących modeli układów kanalizacyjnych:

- a) kanalizacji indywidualnych;
- b) kanalizacji zakładowych;
- c) kanalizacji zbiorczych;

Zadaniem poszczególnych modeli technicznych kanalizacji jest:

- 1) Kanalizacja indywidualna.

Zadaniem tej kanalizacji jest odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych z jednego

gospodarstwa (jednego lub kilku budynków) lub małych zakładów. W modelu tym mogą mieć zastosowanie dwa typy sposobu unieszkodliwiania i odprowadzania ścieków;

Typ I - bezodpływowy jednostkowy osadnik gnilny i wywożenie zgromadzonych ścieków taborem asenizacyjnym.

Typ II - osadnik gnilny wielokomorowy współpracujący ze studnią chłonną lub filtrem piaskowym - możliwość realizacji uzależnia się od warunków gruntowo-wodnych

2) Kanalizacja małych zakładów

Zadaniem tej kanalizacji jest odprowadzenie i unieszkodliwienie ścieków bytowo-gospodarczych pochodzących z zakładów produkcji rolnej, pojedynczych obiektów usługowych oraz niewielkich osiedli mieszkaniowych. W modelu tym mogą mieć zastosowanie następujące sposoby unieszkodliwiania i odprowadzania ścieków:

Typ I - odprowadzenie ścieków siecią zakładową do bezodpływowego zbiornika ścieków i wywożenia taborem asenizacyjnym

Typ II - osadnik gnilny współpracujący ze studnią chłonną i filtrem piaskowym - możliwość realizacji uzależnia się od warunków gruntowo-wodnych

3) Kanalizacja zbiorcza

Zadaniem tej kanalizacji jest odprowadzenie i unieszkodliwienie ścieków bytowo-gospodarczych z całej wiejskiej jednostki osadniczej, przeważającej jej części lub zakładów przemysłowo-usługowych do oczyszczalni wiejskiej lub zakładowej. Technologia oczyszczania ścieków winna spełniać warunki zachowania czystości wód powierzchniowych odbiornika.

4) W celu ochrony wód powierzchniowych oraz obszarów źródłiskowych małych rzek preferować należy dla rozwiązań technologicznych doczyszczanie ścieków w prostych ekologicznych oczyszczalniach jak staw trzcinowy, filtr ziemny, powiązanie z systemem melioracyjnym w celu nawadniania użytków zielonych.

5) Dopuszcza się do czasu wykształcenia się gminnych zbiorczych sieci kanalizacji sanitarnej realizację indywidualnych sieci kanalizacyjnych dla pojedynczych obiektów lub zespołu obiektów z uwzględnieniem uwarunkowań wpływających ze stref odporności środowiska wodnego na zanieczyszczenia.

6) Dopuszcza się lokalizację urządzeń oczyszczania ścieków nie oznaczonych na rysunku studium w terenach o innych funkcjach w sposób nie kolidujący z wiodącą funkcją danego terenu. Lokalizacja wynikać winna z programu lub koncepcji zbiorczego systemu kanalizacji sanitarnej wsi lub zespołu wsi.

- 7) W strefach ochronnych (wewnętrznej i zewnętrznej) ujęć wody obowiązuje zakaz wprowadzania ścieków do ziemi.

3. Zaopatrzenie w ciepło

Ustala się, że źródłem zaopatrzenia w ciepło winny być paliwa niskoemisyjne. Niezbędne jest przy tym racjonalizacja systemów grzewczych w obiektach istniejących i nowobudowanych.

Do czasu budowy sieci gazowej dotychczasowym źródłem pozyskiwania energii dla potrzeb grzewczych, przygotowania posiłków i ciepłej wody użytkowej jest paliwo stałe, gaz propan-butan i oleje grzewcze.

Wskazane jest korzystanie z odnawialnych źródeł energii w celu uzyskania energii cieplnej (kolektory słoneczne, siłownie wiatrowe, pompy ciepła, piece na biomasę i inne).

4. Zaopatrzenie w gaz:

Przez teren gminy przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia: DN 700 relacji Jarosław - Puławy, DN 65 – zasilający SRP Sławy i DN 100 zasilający SRP Kraśnik ul. Jagiellońska. Na terenie gminy znajduje się stacja gazowa SRP Sławy.

Dla stacji gazowej SRP Sławy strefy zagrożenia wybuchem mieszczą się w granicy jej ogrodzenia, w związku z tym stacja nie ogranicza możliwości zagospodarowania terenów przyległych, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

Warunki zagospodarowania terenu w bezpośrednim sąsiedztwie w/w gazociągów reguluje Rozporządzenie [Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r.](#) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie.

Odległości sytuowania wybranych obiektów terenowych (połowa zmniejszonej szerokości strefy kontrolowanej) dla przedmiotowych gazociągów.

Rodzaje obiektów terenowych	Gazociąg wysokiego ciśnienia DN 700	Gazociągi wysokiego ciśnienia DN 100, DN 65
budynki użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego	50 m	15 m
budynki mieszkalne zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej	25 m	15 m
wolno stojące budynki niemieszkalne (stodoły, szopy, garaże)	15 m	15 m
obiekty zakładów przemysłowych	37,5 m	15 m

Odległość innych projektowanych obiektów terenowych od gazociągów wysokiego ciśnienia należy wyznaczać zgodnie z przywołanym rozporządzeniem.

Dla prawidłowej eksploatacji gazociągów DN 100 oraz DN 65 należy zagwarantować pas eksploatacyjny o szerokości 4 m (po 2 m z obu stron osi gazociągu) oraz dla gazociągu DN 700 pas 6 m (po 3 m z obu stron osi gazociągu), w którym nie należy prowadzić działalności mogącej mieć negatywny wpływ na integralność sieci gazowej wysokiego ciśnienia, w tym w szczególności sadzić drzew i krzewów.

Na terenie gminy zlokalizowana jest infrastruktura gazownicza średniego ciśnienia.

Budowa infrastruktury podziemnej oraz elementów zagospodarowania terenu powinno odbywać się w sposób bezkolizyjny w stosunku do istniejącej infrastruktury gazowniczej.

W przypadku ewentualnej kolizji projektowanego zamierzenia inwestycyjnego z istniejącymi gazociągami dopuszcza się ich przebudowę w oparciu o warunki techniczne wydane przez zarządcę sieci.

5. Gospodarka odpadami stałymi:

- 1) Przewiduje się usuwanie odpadów poprzez pojemnikowy i kontenerowy system gromadzenia i wywozu na składowisko odpadów, zlokalizowane przy granicy dwóch miejscowości Piaski i Zarzecze II, które przewidziane jest do rozbudowy na terenie miejscowości Piaski. Rozbudowa istniejącego składowiska odpadów odbywać się będzie w ramach funkcjonowania istniejącego Zakładu Gospodarowania Odpadami Piaski Zarzecze II, ujętego w Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Lubelskiego 2011 r. Realizacja przedsięwzięcia dokonana zostanie zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych oraz ziemi, w szczególności według wymagań wynikających z Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24.03.2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowiska odpadów. Składowisko odpadów objęte będzie systemem lokalnego monitoringu, kontrolującego wpływ składowiska na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego. Po zakończeniu eksploatacji składowiska przeprowadzona zostanie rekultywacja docelowa, polegająca na zabezpieczeniu składowiska (skarpy, powierzchnia korony) przed erozją wodną i wietrzną poprzez wykonanie odpowiedniej okrywy rekultywacyjnej. Umożliwi ona powstanie różnorodnych gatunków flory i

*utrzyma trwałą pokrywą roślinną.** (zmiana zatwierdzona uchwałą Nr III/21/2010 Rady Gminy Kraśnik z dnia 29 grudnia 2010 r.)

Dopuszcza się w miejscowości Piaski i Zarzecze II na terenie składowiska odpadów lokalizację grzebowiska zwłok zwierzęcych, pod warunkiem zachowania wymagań określonych w przepisach sanitarno - weterynaryjnych. Realizację grzebowiska zwłok zwierzęcych, jako przedsięwzięcia zaliczonego do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, warunkuje się również zachowaniem procedur określonych w przepisach odrębnych.

Zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, organem właściwym w zakresie nadzoru nad działalnością polegającą na usuwaniu ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego jest powiatowy lekarz weterynarii. W związku z tym, grzebanie martwego zwierzęcia domowego wymaga zezwolenia wydanego w drodze decyzji administracyjnej przez powiatowego lekarza weterynarii za zgodą wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Grzebowisko dla zwierząt jest szczególnym rodzajem składowania odpadów, musi spełniać warunki gwarantujące, że zakopanie martwych zwierząt na danym terenie nie będzie zagrażać zdrowiu zwierząt i ludzi, będzie zabezpieczone przed dostępem osób trzecich, zwierząt dzikich i domowych, będzie zabezpieczone przed zanieczyszczeniem wód gruntowych, nadmiernym rozwojem flory bakteryjnej.

Grzebowisko zwłok zwierzęcych planowane jest na terenie składowiska odpadów, poza ustanowionymi i projektowanymi strefami ochronnymi ujęć wód podziemnych.

2) Dopuszcza się lokalizowanie na obszarze gminy kontenerów służących do gromadzenia odpadów (z wyjątkiem odpadów przemysłowych i chemicznych), nie powiązanych trwale z podłożem, pod warunkiem:

- utwardzenia miejsca posadowienia tych pojemników,
- utwardzenia dojazdu,
- zapewnienia spływu wód poopadowych,
- jednoczesnego stworzenia wysokiej i średniej zieleni izolacyjnej wokół pojemników, o szerokości co najmniej 2 metry,
- zachowania co najmniej 30 metrów odległości od zabudowy mieszkalnej i od dróg;
- zachowania co najmniej 150 metrów odległości od cieków wodnych i ujęć wody pitnej,

6. Elektroenergetyka

- Adaptuje się istniejące linie energetyczne wysokiego napięcia WN 110 kV zasilane z urządzeń zewnętrznych (GPZ). Rezerwuje się pas terenu wolny od zabudowy dla planowanej linii wysokiego napięcia 110 kV *relacji Budzyń – Annapol, dla planowanych linii 110 kV zasilających GPZ w rej. obrębu Zarzeczce i dla planowanej linii 220 kV.*
- Jako podstawę zaopatrzenia wsi w energię elektryczną ustala się system sieci średniego napięcia 15 kV i 30 kV w wykonaniu napowietrznym.
- Zasilanie zabudowy mieszkaniowej usługowej oraz gospodarstw rolnych na terenach wiejskich odbywać się będzie z istniejącej sieci elektroenergetycznej oraz ze słupowych stacji transformatorowych 15/04 kV z zastosowaniem również stacji wewnętrznych dla użytkowników o zapotrzebowaniu mocy elektrycznej powyżej 250 kW.
- W miarę wzrostu zapotrzebowania na moc i energię elektryczną dopuszcza się budowę linii elektroenergetycznych oraz stacji transformatorowych dla zasilania obecnych i przyszłych odbiorców energii elektrycznej.
- Wnętrzne stacje transformatorowe, planowane na obszarach o zwartej zabudowie, należy lokalizować na terenach wyłączeniowych, w miejscach umożliwiających dojazd dla ciężkiego sprzętu.
- Sieć niskiego napięcia na terenach wiejskich przewidziano w wykonaniu napowietrznym, a w strefach zwartej zabudowy usługowej i mieszkaniowej przewiduje się sieć kablową.
- Usunięcie kolizji istniejących urządzeń elektroenergetycznych z planowanym zagospodarowaniem terenu oraz wykonanie potrzebnych obostrzeń na napowietrznych liniach elektroenergetycznych w miejscach skrzyżowań tego wymagających, powstałych w wyniku zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, odbywać się będzie kosztem i staraniem Inwestora projektowanej zabudowy według odpowiedniego porozumienia lub umowy zawartej z właścicielem sieci elektroenergetycznej.
- Realizacja (rezerwacja terenu i budowa) urządzeń elektroenergetycznych do połączenia urządzeń wytwórczych z siecią przedsiębiorstwa energetycznego leży w gestii inwestora tych urządzeń.*
- Przyłączenie do sieci elektroenergetycznej planowanych obiektów (nieruchomości) lub zwiększenie mocy elektrycznej do istniejących, nastąpi zgodnie z ustawą Prawo energetyczne gdy spełnione będą warunki techniczne i ekonomiczne przyłączenia oraz dostarczenia energii elektrycznej na podstawie stosownej umowy z właścicielem sieci po zrealizowaniu określonych przez niego warunków przyłączenia. Miejscem rozgraniczenia własności instalacji i sieci elektroenergetycznych będą urządzenia rozdzielni WN lub SN w istniejących*

stacjach, w związku z tym może zachodzić konieczność lokalizacji i budowy linii elektroenergetycznych jak również stacji transformatorowych⁶.

- W przypadku posadowienie siłowni wiatrowych w pobliżu istniejącej / przewidywanej linii elektroenergetycznej 110 kV linii, należy utrzymać odległość większą niż 3 d od skrajnego przewodu istniejącej / przewidywanej linii 110 kV (d – średnica w metrach, koła zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej).

- Pod planowane i istniejące linie energetyczne 110 kV, 30 kV i 15 kV należy zarezerwować strefy ochronne, w których zagospodarowanie terenu nie powinno kolidować z istniejącymi urządzeniami elektroenergetycznymi.

- Dla poszczególnych linii elektroenergetycznych obowiązują następujące szerokości pasów technicznych:

- 1) kablowych SN i nn oraz złącz kablowych wprowadza się pas techniczny o szerokości min. 1,0 m,
- 2) 15 kV wprowadza się pas techniczny o szerokości 15,0 m,
- 3) 110 kV wprowadza się pas techniczny o szerokości 40,0 m,
- 4) dla linii niskiego napięcia wymaga się zachowania odległości zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

- W pasach technicznych linii kablowych SN i nn zabrania się sadzenia drzew, budowania obiektów i składowania materiałów, natomiast zabudowa i zagospodarowanie w obszarze strefy ochronnej pod liniami napowietrznymi jest możliwa pod warunkiem spełnienia wymagań obowiązujących przepisów i uzgodnienia z zarządcą sieci.

- Budowa elektroenergetycznych linii kablowych pod drogami jest dozwolona w przypadkach skrzyżowań z drogami⁷.

- Przy zalesieniach gruntów oraz zadrzewieniach na terenie planowanej zabudowy należy zachować wymagane przepisami odległości gałęzi drzew od urządzeń linii elektroenergetycznych.

- W okolicach linii elektroenergetycznych zmiana charakteru użytkowania gruntów rolnych na leśne wymaga wcześniejszego uzgodnienia z zarządcą sieci.

Dopuszcza się zaopatrzenie w energię elektryczną pozyskaną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW. Planowane są zarówno elektrownie wiatrowe, jak i elektrownie fotowoltaiczne (słoneczne). Realizacja tych przedsięwzięć powinna szczególnie

6 Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

7 Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

uwzględniać charakter przedsięwzięcia, lokalne uwarunkowania, przy zachowaniu dopuszczalnych odległości od budynków mieszkalnych oraz po identyfikacji i ograniczeniu do minimum ryzyka przyrodniczego oraz niekorzystnego oddziaływania na środowisko akustyczne i krajobraz. Na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przeznaczenie terenów dla rozwoju energetyki ze źródeł odnawialnych uwarunkowane jest analizą, oceną i stwierdzeniem (w prognozie oddziaływania na środowisko) braku możliwości wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze w tym obszary i gatunki chronione, ptaki, nietoperze oraz klimat akustyczny i krajobraz. Szczegółowa analiza przyrodniczo – środowiskowa powinna obejmować warianty preferowane i alternatywne. Monitoring przyrodniczy powinien być przeprowadzony równoległe z monitoringiem wietrzności poprzedzającym realizację elektrowni wiatrowej.

Dopuszcza się inne kierunki rozwoju elektroenergetyki takie jak budowa ekologicznych mini źródeł energii: małe elektrownie wodne, wiatrowe, słoneczne, biogazowe, do mocy nieprzekraczającej 100 kW, służące do produkcji energii elektrycznej wykorzystywanej głównie na potrzeby własne mieszkańców.

7. Ochrona powietrza i przed hałasem

W celu poprawy warunków aerosanitarnych za główną zasadę postępowania w ograniczeniu emisji zanieczyszczeń uznaje się dążenie do likwidacji zanieczyszczeń “u źródła” poprzez zmiany nośników energii na ekologiczne (gaz ziemny, olej, energię elektryczną, brykiety drewniane) z preferencją źródeł energii odnawialnej.

W celu osłabienia negatywnego wpływu ruchu komunikacyjnego na stan powietrza za niezbędną uznaje się:

- modernizację układów komunikacyjnych miast zmierzającą do wyprowadzenia z nich - poprzez budowę obwodnic - ruchu tranzytowego,
- kształtowanie wewnętrznych układów komunikacyjnych w sposób, który zapewni taką segregację ruchu, która zminimalizuje wpływ ruchu ulicznego na tereny mieszkaniowe i służące wypoczynkowi codziennemu,
- rygorystyczne przestrzeganie norm w zakresie minimalnych odległości kształtowanych linii zabudowy od krawędzi nawierzchni jezdni.

Za niezbędne uznaje się przestrzeganie nie przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu ustalonych rozporządzeniami.

8. Telekomunikacja

Zapewnienie poprawnej obsługi łączności gminy przewiduje się poprzez systemy kablowe. Za pożądany standard wskaźnika telefonizacji uznaje się poziom ok. 40 abonentów na 100 mieszkańców.

W zakresie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej:

- *przewiduje się możliwość lokalizacji sieci telekomunikacyjnych zarówno w tradycyjnych, jak i w nowych technologiach, w tym budowy, rozbudowy i modernizacji infrastruktury światłowodowej,*
- *należy objąć gminę zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym, połączonym z systemami sieci internetowych: wojewódzkim i krajowym,*
- *zakłada się rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych (przewodowych i bezprzewodowych), stosownie do wzrostu zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne w gminie i regionie⁸.*

9. Ochrona przeciwpożarowa.

We wszystkich terenach przeznaczonych pod zabudowę należy uwzględnić warunki ochrony przeciwpożarowej wynikające z *rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. 2009, Nr 124, poz. 1030)*⁹ a w szczególności:

- zagwarantować dojazd do wszystkich budynków na terenie gminy poprzez układ sieci dróg publicznych lub poprzez wydzielone drogi wewnętrzne o szerokości nie mniejszej niż 3,5 m.;
- przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę w terenach zwodociągowanych powinno się odbywać poprzez hydranty lokalizowane w dostępnych punktach, w pobliżu obiektów użyteczności publicznej, terenów zwartej zabudowy oraz obiektów produkcyjnych i magazynowych; rozbudowa systemów wodociągowych wiązać się będzie z rozbudową przeciwpożarowego systemu zaopatrzenia w wodę;
- przypadku lokalizowania nowych budynków bezwzględnie przestrzegać należy minimalnych odległości wynikających z przepisów przeciwpożarowych od istniejących budynków, sieci urządzeń oraz innych obiektów terenowych;

⁸ Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

⁹ Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

- w obiektach użyteczności publicznej, zamieszkania zbiorowego, produkcyjno-usługowych, magazynowych oraz technologicznych zapewnić wyposażenie w urządzenia przeciwpożarowe zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- w przypadku budowy systemu zaopatrzenia w gaz niezbędne jest zachowanie odległości projektowanych sieci i obiektów zaopatrzenia w gaz od istniejących budynków;
- realizacja parkingów dla pojazdów przewożących ładunki niebezpieczne w liniach rozgraniczających istniejących i projektowanych dróg **publicznych** poza zwartymi terenami zabudowy.

10. Ochrona przeciwpowodziowa.

W studium wyznaczono obszar szczególnego zagrożenia powodzią dla rzeki Wyżnicy – zasięg wielkiej wody o prawdopodobieństwie 1%. W obszarze tym zabrania się lokalizowania nowej zabudowy, zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania robót nie związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód.

Na rzece Wyżnicy i innych ciekach wodnych dopuszcza się prowadzenie robót konserwacyjnych (odmulanie koryt rzecznych z rozplantowaniem urobku na gruntach przyległych do rzek, wycinkę drzew i krzaków, karczowanie pni utrudniających swobodny przepływ wody, remont budowli hydrotechnicznych).

Dopuszcza się budowę obiektów hydrotechnicznych w korytach rzek.

Dopuszcza się odbudowę, modernizację lub wykonanie nowych urządzeń melioracji wodnych szczegółowych na wnioski zainteresowanych osób.

Zabrania się zabudowy działek w odległości mniejszej niż 4,0 m i ich ogrodzenia w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegowej cieków wodnych.

Zabrania się zalesiania i zadrzewiania gruntów przyległych do rzeki Wyżnicy i cieków naturalnych w odległości mniejszej niż 3,0 m od górnej krawędzi skarp.

Należy pozostawić istniejące rowy melioracyjne. Właściciele gruntów, odnoszący korzyści z funkcjonowania urządzeń melioracji wodnych szczegółowych zobowiązani są do utrzymywania tych urządzeń.

6.9. Program małej retencji.

Kierunki rozwoju oraz zakres planowanych zamierzeń i działań (lokalizacji, ogólnych założeń koncepcyjnych) technicznych jakie planuje się wykonać w celu poprawy warunków retencjonowania wód powierzchniowych na terenie gminy, nawiązują do treści Porozumienia zawartego w dniu 21.12.1995 r. między Wiceprezesem Rady Ministrów, Ministrem

Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Panem Romanem Jagielińskim a Ministrem Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa Panem Stanisławem Żelichowskim, dotyczącego współpracy w zakresie programu małej retencji jak też do wniosków i oczekiwań społeczności lokalnej gminy Kraśnik, wyników przeglądów terenowych i ocen stanu i możliwości wykorzystania istniejącej infrastruktury hydrotechnicznej i melioracyjnej dla potrzeb magazynowania i sterowania zasobami wodnymi.

Przedstawione propozycje lokalizacji obiektów małej retencji uwzględniają:

- wymogi i uwarunkowania przyrodnicze,
- ograniczenia formalno-prawne,
- uwarunkowania planów zagospodarowania przestrzennego województwa i gminy Kraśnik,
- przesłanki i uzasadnienia ekonomiczne.

Tabela nr 11. Zestawienie obiektów i urządzeń małej retencji na terenie gminy Kraśnik.

Oznaczenie obiektu	Nazwa	Miejscowość	Zlewnia rzeki	Vr [tys.m ³]	Pow. zalewu / pow. obiektu [ha]	Kosz / 96 [zł.]	Okres realizacji
1	2	3	5	6	7	8	9
269/Z/Z-1/601/201	Zbiornik Komora I	Kraśnik-Piaski	Wisła, Wyżnianka	640	48/	12005400	1999-2002
270/Zmew/Z-1/601/201	Zbiornik Komora II Kolonia Wyżnica	Kolonia Wyżnica	Wisła, Wyżnica, Wyżnianka	520	36/	9220000	2001-2015
271/S/Z-1/601/201	System melioracyjny "Kraśnik"	Kraśnik – Piaski	Wisła, Wyżnica, Wyżnianka	20	20/	116300	2001-2015
272/Zmew/Z-1/601/202	Zbiornik Komora III m. Wyżnica	Wyżnica	Wisła, Wyżnica, Wyżnianka	240	16/	4021300	2001-2015

6.10. Uwzględnienie potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.

W oparciu o Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 maja 2004 r w sprawie sposobu uwzględnienia w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa ustala się następujące zasady:

- dla funkcji koncentracji ludności a także jako punkty medyczne i punkty zaopatrzenia, przeznacza się w okresie zagrożenia obiekty usług publicznych;
- za obszary koncentracji ludności przyjmuje się wszystkie tereny leśne w wypadkach zagrożeń militarnych;
- zaleca się utrzymanie w technicznej sprawności wszystkie nieeksploatowane odwierty wód podziemnych dla celów zaopatrzenia w wodę;

Na podstawie ustawy Prawo wodne i rozporządzeń Rady Ministrów w sprawie ochrony przed powodzią adaptuje się zakazy, nakazy i ograniczenia dotyczące użytkowania tych terenów i korzystania z tych terenów.

W odniesieniu do wszelkich inwestycji na terenach zagrożeń powodziowych wprowadza się zasadę polityki lokalizacyjnej polegającą na ograniczeniu zarówno poprzez podporządkowanie się "Krajowemu Programowi Ochrony Przeciwpowodziowej" jak i programowi wojewódzkiemu.

7. WARUNKI REALIZACJI STUDIUM.

7.1. Narzędzia realizacji studium.

- 1) Konieczność respektowania przez władze samorządowe zobowiązań ustawy o samorządzie gminnym, dotyczących m.in. objęcia przez nie wśród zadań własnych, także ukształtowania ładu przestrzennego, racjonalnej gospodarki terenami oraz ochrony środowiska prowadzą do przyjęcia następujących zaleceń:
 - a) wprowadzenia do ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ustaleń studium określających:
 - kierunki ochrony środowiska przyrodniczego,
 - kierunki ochrony środowiska kulturowego,
 - kierunki rozwoju struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz zasady kształtowania ładu przestrzennego,
 - kierunki modernizacji i rozbudowy układu komunikacji,
 - kierunki modernizacji i rozbudowy układu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej.
 - 2) Obszary objęte obowiązkiem sporządzenia planu miejscowego.
Obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy:
 - a) terenów strategicznych tj. terenów aktywizacji gospodarczej,
 - b) terenów związanych z inwestycjami publicznymi,
 - c) wskazanych na rysunku studium nowych terenów budownictwa mieszkaniowo-usługowego nie uwzględnionych w obowiązującym miejscowym planie uchwalonym przez Radę Gminy Kraśnik uchwałą XIII/48/2003 Rady Gminy Kraśnik z dnia 20 listopada 2003 r.
 - d) centrów wsi wraz z terenami przestrzeni publicznej oznaczonych orientacyjnie na rysunku studium z dopuszczeniem uszczegółowienia granic w planie miejscowym ze względów funkcjonalno-przestrzennych
- 3) Zakłada się, że dla wdrożeń przyjętych w studium ustaleń niezbędne będzie opracowanie następujących priorytetów programowych:
 - a) kompleksowego programu ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu, stanowiącego podstawę dla proekologicznego ukierunkowania polityki przestrzennej i społeczno-gospodarczego rozwoju gminy oraz zintegrowania

- systemów terenów chronionych gminy z systemami ochrony terenów sąsiednich,
- b) programu ochrony i odnowy środowiska kulturowego oraz poprawy ładu przestrzennego stanowiącego podstawę m.in. ukierunkowania kompleksowej, zrationalizowanej i przynoszącej pozytywne efekty ekonomiczne modernizacji i rewaloryzacji istniejących zasobów,
 - c) opracowanie programów dotyczących rozwoju systemów wodociągów, kanalizacji, gazyfikacji i ciepłownictwa w szczególności dla nowych obszarów zainwestowania;
 - d) wzmocnienie roli koordynacyjnej i promocyjnej gminy w strukturach organizacyjnych urzędu w dziedzinie rozwoju i realizacji polityki przestrzennej.

7.2. Programy działań.

1. Opracowanie na podstawie niniejszego studium i przedstawienia Radzie Gminy do akceptacji:
 - a) wieloletniego programu działań ochronnych rekultywacyjnych, rewaloryzacyjnych i wzbogacających ekologicznie obszar gminy oraz jego poszczególne strefy i podstrefy przyrodniczo-krajobrazowe, zawierającego w szczególności:
 - a) zasady ekonomicznego stymulowania przekształceń przestrzennych i działań na rzecz ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego;
 - b) zasady i warunki wspierania realizacji zagospodarowania poszczególnych stref, w tym zasady etapowania inwestycji publicznych;
 - c) określenie źródeł finansowania;
 - d) zasady współpracy właścicieli terenów w realizacji planu miejscowego i działań Gminy;
 - e) harmonogram działań naprawczych i rehabilitacyjnych dla stref najsilniej dotkniętych lub zagrożonych degradacją środowiska.
 - 2) oceny zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy w ciągu ostatnich 5 lat.
2. Opracowanie programów i projektów technicznych systemów infrastruktury technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem:
 - 1) zaopatrzenia w wodę;
 - 2) odprowadzania ścieków;
 - 3) gospodarki odpadami.

8. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ WRAZ Z SYNTEZĄ USTALEŃ PROJEKTU ZMIAN STUDIUM.

1) *W zakresie wymaganym realizacją uchwały Rady Gminy Kraśnik Nr XLVI/236/2010 z dnia 22 października 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kraśnik, zmienionej Uchwałą Nr IV/32/2011 Rady Gminy Kraśnik z dnia 28 stycznia 2011r. zmieniającą uchwałę Nr XLVI/236/2010 z dnia 22 października 2010 r. Przedmiotowy zakres zmian dotyczył lokalizacji urządzeń energetyki wiatrowej wraz z towarzyszącymi urządzeniami i infrastrukturą techniczną oraz strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik opracowane zostały zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r., Nr 0, poz. 647).*

Cel i zakres opracowania zmiany „Studium...”.

Studium jest dokumentem planistycznym określającym politykę zagospodarowania przestrzennego gminy sporządzanym dla jej całego obszaru. Pełni ono rolę koordynacyjną w programowaniu rozwoju gminy ustalonego w Strategii rozwoju gminy, a także przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego bądź jego zmian. Jest również dokumentem formalnym przy przygotowaniu aplikacji o przyznanie środków z funduszy europejskich. Studium nie jest jednak przepisem prawa miejscowego, a zatem nie stanowi podstawy do podejmowania decyzji administracyjnych związanych z realizacją inwestycji.

Postępujący rozwój społeczno – gospodarczy gminy Kraśnik, a także znaczące zainteresowanie terenami w celach inwestycyjnych, spowodowały już wcześniej konieczność ustalenia takich kierunków rozwoju gminy, które pozwolą uzyskać oczekiwane wysokie standardy życia mieszkańców, przy zachowaniu głównych zasad planistycznych, to jest ładu przestrzennego oraz zrównoważonego rozwoju, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony cennych przyrodniczo i krajobrazowo obszarów.

Potrzeba opracowania zmian Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kraśnik wynika zarówno z przesłanek formalnych, merytorycznych jak i oczekiwań inwestorów wnioskujących o wyznaczenie nowych terenów dla zainwestowania, a

także samej gminy.

Zgodnie z uchwałą inicjującą zmiana studium została opracowana dla lokalizacji urządzeń energetyki wiatrowej wraz z towarzyszącymi urządzeniami i infrastrukturą techniczną oraz strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

Strategia Rozwoju Energetyki Odnawialnej została zatwierdzona przez polski Sejm w sierpniu 2001 roku. Jest to najważniejszy dokument dla rozwoju odnawialnych źródeł energii w naszym kraju. Wskazuje on podstawowe cele i możliwości rozwoju energetyki odnawialnej do roku 2020. Zmiany zachodzące na rynku energetycznym prowokują do intensyfikowania działań mających na celu znalezienie alternatywnych źródeł energii.

Zgodnie z ustawą Prawo energetyczne odnawialnym źródłem energii jest źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, geotermalną, fal, prądów i pływów morskich, spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu wysypiskowego, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

Inwestowanie w odnawialne źródła energii, oprócz korzyści dla środowiska naturalnego, sprzyja rozwojowi lokalnych gospodarek. Wyprodukowana energia, a wraz z nią rozwój infrastruktury energetycznej, będzie gwarantować stabilność energetyczną oraz zwiększać potencjał inwestycyjny regionu. W ujęciu globalnym elektrownie wiatrowe mają szansę wpłynąć w stopniu istotnym na dywersyfikację źródeł energii, zapewniając tym samym bezpieczeństwo energetyczne oraz ograniczenie wydobycia i spalania wyczerpywanych paliw kopalnych.

Od lat dziewięćdziesiątych polityka państw Unii Europejskiej nakierowana jest na szersze wykorzystanie zasobów odnawialnych źródeł energii. Dyrektywa 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspierania na rynku wewnętrznym produkcji energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych z dnia 27.09.2001 r. – dokument ten zobowiązuje państwa członkowskie Unii do podejmowania działań mających na celu wspieranie zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w produkcji energii elektrycznej na rynek wewnętrzny.

Prawo energetyczne dało podstawy prawne do zwiększenia wykorzystania energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych poprzez nałożenie na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku wydania pozwolenia na przyłączenie się do sieci podmiotom, które się o to ubiegają. Ustawa włącza także samorządy gminne w realizację polityki energetycznej państwa poprzez jej realizację na własnym terenie. Polityka ta ma uwzględniać przyspieszone

wykorzystanie lokalnych zasobów energii, głównie odnawialnej.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego przyjęty przez Sejmik Województwa Lubelskiego uchwałą Nr XLV/597/02 w dniu 29 lipca 2002 r. – określa wymiar przestrzenny rozwoju społeczno-gospodarczego regionu oraz warunki realizacji zadań zawartych w Strategii Rozwoju Województwa Lubelskiego przyjętej w 2000 roku. Plan jest podstawowym instrumentem prowadzenia przez Samorząd Województwa własnej polityki przestrzennego rozwoju. W zakresie energetyki Plan zakłada pełne zaspokojenie potrzeb regionu na energię poprzez realizację zadań służących zarówno utrzymaniu i modernizacji infrastruktury istniejącej, jak i budowę nowych urządzeń i obiektów, w tym także wykorzystujących odnawialne źródła energii.

Poprawa efektywności zaopatrzenia i zabezpieczenia potrzeb energetycznych regionu uznana została za cel wiodący regionalnej polityki energetycznej, która powinna odbywać się między innymi poprzez wykorzystanie odnawialnych surowców energetycznych, w tym wody, wiatru i surowców organicznych oraz budowę i modernizację rozdzielczej sieci elektroenergetycznej, szczególnie na terenach wiejskich.

Projektowane zagospodarowanie może przynieść gminie korzyści finansowe, w postaci potencjalnych wpływów z tytułu wzrostu podatku od nieruchomości po zagospodarowaniu terenów zgodnie z planem.

Za realizacją planowanej inwestycji uwzględnionej w niniejszej zmianie studium przemawiają m.in. następujące argumenty: konieczność ograniczenia emisji do atmosfery CO₂, wynikająca z unijnych dyrektyw, która obliguje Polskę do podjęcia szybkich działań zmierzających do wykorzystania źródeł energii odnawialnej. Ponadto wytworzony w siłowniach wiatrowych prąd trafi do systemu energetycznego, a tym samym przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa energetycznego. Pojawiające się w wyniku realizacji siłowni, rezerwy energii elektrycznej, pozwolą na zlokalizowanie nowych firm, a inwestycja po jej zrealizowaniu, przysporzy Gminie dochodów do budżetu w postaci podatku.

Studium nie jest aktem prawa miejscowego, jednakże jego ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych, stad znaczenie tego dokumentu dla rozwoju społeczno -gospodarczego i przestrzennego jest bardzo istotne.

Wprowadzone zmiany stanowią niewielką korektę polityki przestrzennej gminy ustalonej w dotychczas obowiązującym studium i wynikają z konieczności nieznaczącej weryfikacji ustaleń kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Synteza ustaleń zmian „Studium...”.

Niniejsze zmiany „Studium...” nie spowodowały zmiany strategicznych celów rozwoju gminy, kierunków rozwoju gminy ani nawet instrumentów realizacji rozwoju gminy.

Generalnie nieznaczne zmiany zostały dokonane w zakresie regulacji dotyczących energetyki, z uwzględnieniem przestrzennych rozwiązań zagospodarowania gminy w miejscowościach Zarzecze II, Piaski i Dąbrowa Bór. Wskazano na terenie tych miejscowości obszary do tej pory objęte ustaleniami „Studium...” jako tereny upraw polowych. Przyjęte kierunki określają politykę przestrzenną gminy, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego. Wykonując zadania własne w zakresie zagospodarowania przestrzennego, gmina powinna stosować zasadę zrównoważonego rozwoju w koegzystencji ze środowiskiem przyrodniczym i dążyć do optymalnego wykorzystania jego walorów w celu wzrostu dochodów wszystkich mieszkańców gminy.

Zmiana „Studium...” została przeprowadzona zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r., Nr 0, poz. 647)¹⁰.

2) W zakresie wymaganym realizacją uchwały Rady Gminy Kraśnik Nr XXVI/159/2013 z dnia 30 stycznia 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kraśnik. Zmiana studium obejmuje obszar w graniach administracyjnych gminy i opracowana została zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.) oraz przepisami odrębnymi.

Cel i zakres opracowania zmiany „Studium...”.

W związku z postępującym rozwojem społeczno – gospodarczym gminy Kraśnik oraz złożonymi wnioskami przez gminę, inwestorów oraz instytucje i orany uprawniane do opiniowania i uzgadniania zmiany studium, wyznaczono główne cele w polityce przestrzennej gminy Kraśnik.

Głównie należy dążyć do ograniczenia barier rozwojowych gminy poprzez wyznaczenie w zmianie studium nowych terenów pod zabudowę zagrodową, mieszkaniową jednorodziną, usługową, terenów produkcyjnych oraz terenów do pozyskiwania energii z odnawialnych źródeł o mocy przekraczającej 100 kW - elektrownie fotowoltaiczne (słoneczne).

Należy dążyć również do wykorzystania szans rozwojowych gminy Kraśnik związanych z

¹⁰ Zmiana studium zatwierdzona Uchwałą Nr XXIII/124/2012 Rady Gminy Kraśnik z dnia 26 października 2012 r.

położeniem geograficznym gminy oraz związków zewnętrznych. Przez gminę przebiegają drogi krajowe nr 19 i nr 74, planowana jest budowa drogi ekspresowej S19 na kierunku istniejącej drogi krajowej nr 19. Przyjęto w studium nowy przebieg krajowej nr 74 GP. W opracowanej zmianie studium zaktualizowano zapisy dot. parametrów terenu pod planowany przebieg drogi ekspresowej S19 oraz paramentów istniejących dróg krajowych. Wprowadzono zasady zagospodarowania terenów przyległych do dróg krajowych tak, aby zminimalizować wpływ uciążliwości od ruchu drogowego.

Przez północną część gminy przebiega linia kolejowa, w związku z tym wprowadzono również zasady zagospodarowania terenów sąsiednich położonych w pobliżu linii kolejowej takie jak zasady sytuowania budowli i budynków od granicy obszaru kolejowego, warunki na jakich mogą być wznoszone nowo projektowane budynki z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi.

Następnym celem polityki przestrzennej jest dążenie do zachowania obecnego zainwestowania gminy, wykorzystania jej rezerw terenowych wyznaczonych w obowiązującym studium, podnoszenia standardu życia mieszkańców.

Zakres zmiany studium obejmuje również ochronę obiektów zabytkowych, w związku ze zmianą ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w dniu 18 marca 2010 r. Celem tej zmiany jest dostosowanie studium do nowych regulacji prawnych, szczególnie w zakresie kompetencji urzędu konserwatorskiego w odniesieniu do form i sposobów ochrony zabytków. Wyodrębniono w opracowaniu zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków, ujęte w gminnej ewidencji oraz zabytki archeologiczne ujęte w wojewódzkiej ewidencji oraz zasady ochrony ich.

Struktura ekologiczna gminy została skorygowana o specjalny obszar ochrony siedlisk Natura - Polichna 2000 PLH060078, uaktualniono pomniki przyrody na obszarze gminy. Dokument zaktualizowano o udokumentowane złoża kopalin, tereny i obszary górnicze, o istniejące strefy ochronne ujęć wód podziemnych ustanowione w drodze rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie.

Dokument uzupełniono o zapisy dot. ochrony doliny rzeki Wyżnianki i dolin innych cieków wodnych przed zagospodarowaniem oraz zasady budowy obiektów hydrologicznych w korytach rzek, utrzymania urządzeń melioracji wodnych.

W studium zapisano warunki zagospodarowania terenu w bezpośrednim sąsiedztwie gazociągów wysokiego ciśnienia przebiegających przez teren gminy: DN 700, DN 65, DN 100, w tym o odległości sytuowania wybranych obiektów terenowych dla przedmiotowych gazociągów wynikające z warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i

ich usytuowanie.

Zgodnie ze złożonym wnioskiem przez gminę Kraśnik dopuszczono w miejscowości Piaski i Zarzecze II na terenie składowiska odpadów lokalizację grzebowiska zwłok zwierzęcych, pod warunkiem zachowania wymagań określonych w przepisach odrębnych.

Synteza ustaleń zmiany „Studium...”.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy nie kolidują z dotychczasowymi założeniami studium. Nowe tereny budowlane wyznaczone zostały w strefach zainwestowania, w których przewidziany jest rozwój i utrzymanie istniejącej zabudowy i inwestycji. Stanowią uzupełnienie wyznaczonych ciągów budowlanych, nie ingerują w otwartą przestrzeń produkcyjną.

Przebiegi dróg krajowych i ich rozwój również był przewidziany w obowiązującym studium. Korekta studium w tym zakresie miała na celu dostosowanie ustaleń dokumentu planistycznego gminy do aktualnej dokumentacji projektowej będącej w posiadaniu Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Lublinie.

Sporządzana zmiana studium uwzględnia uchwałę Nr III/15/2002 Rady Gminy Kraśnik z dnia 30 grudnia 2002 r. wraz z jej późniejszymi zmianami.

Na ujednoliconą wersję studium składają się: ujednolicony tekst studium zawierający ustalenia określające kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy i ujednolicony rysunek studium sporządzony na mapie w skali 1:25 000, zawierający granice wyróżnionych zmian.

Przyjęte kierunki określają politykę przestrzenną gminy, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego. Wykonując zadania własne w zakresie zagospodarowania przestrzennego, gmina powinna uwzględniać zasadę ładu przestrzennego i zasadę zrównoważonego rozwoju w koegzystencji ze środowiskiem przyrodniczym i dążyć do optymalnego wykorzystania jego walorów w celu wzrostu dochodów wszystkich mieszkańców gminy.

- 3) W zakresie wymaganym realizacją uchwały Rady Gminy Kraśnik Nr V/26/2015 z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kraśnik.

Zmiana studium opracowana została zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przepisami odrębnymi, obejmuje działki o nr ew. 201, 372, 204/1, 204/2 w obrębie geodezyjnym Ośrodek Wyżnica.

Rada Gminy w Kraśniku podejmując w/w uchwałę bardzo precyzyjnie określiła zakres zmian jakie należy przeprowadzić w obowiązującym dokumencie studium. Zmiana dotyczy jedynie jednego terenu w miejscowości Ośrodek Wyżnica i polega na wyznaczeniu terenu lokalizacji urządzeń fotowoltaicznych (elektrowni słonecznej) o mocy przekraczającej 100 kW. Obszar objęty zmianą stanowi enklawę terenów niezainwestowanych, od północy ograniczony doliną rzeki Wyżnicy natomiast od południa sąsiaduje z terenami zurbanizowanymi o przeważającej funkcji zabudowy zagrodowej. Teren ten cechuje się niskim potencjałem przyrodniczym i jest predysponowany do wnioskowanego zagospodarowania.

Synteza ustaleń zmiany „Studium...”.

Z oceny dokonanej w prognozie oddziaływania na środowisko ustaleń projektu zmiany studium wynika, iż wprowadzona zmiana nie spowoduje negatywnych skutków dla środowiska. Na etapie realizacji elektrowni słonecznej w celu minimalizowania uciążliwości należy stosować najnowsze dostępne technologie, wysokiej jakości urządzenia i materiały. Zmiana funkcji terenu nie może powodować przekroczeń standardów jakości środowiska.